Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΣΤ' — ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ — ΑΡΙΘΜ 369

THE ORTHODOX OBSERVER

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1950

Ο ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΑΖΙΑΝΖΟΥ
Κος Κος ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

IN HONOR OF GENERAL JAMES VAN FLEET

BY HIS GRACE ARCHBISHOP MICHAEL

It is a great pleasure, a unique honor and a privilege to speak on behalf of all American citizens of Greek descent and the Greek Communities of Greater New York in particular, to express our deep gratitude to a glorious soldier—General James Van Fleet for his most valuable contribution toward saving our native country, small but heroic Hellas from the evil that is Godless communism.

In spite of a desperate and gallant struggle against the combined forces of the Axis powers, Greece from April 1941 to October 1944, found herself under the harshest totalitarian domination.

During that awful period her martyred population suffered unspeakable hardships and privations.

Thousands died from starvation; many of the thousands were executed by the merciless occupying tyrants; tens of thousands were locked in infamous concentration camps, and the whole Greek populace was in a state of utter exhaustion, despite the generous assistance rendered through the auspices of the International Red Cross, by these great United States, by Canada and in particular by the Greek War Relief Association.

Such were the conditions when the ruthless invaders were forced to withdraw under the pressure of the Allied Armies. Yet this liberation of Greece was short-lived and the country faced another danger far more dreadful. Now another totalitarian system threatened her freedom and independence.

The catastrophy and the base crimes perpetrated in Athens during December 1944 by the merciless communists are the best demonstration of the kind of enemy the Greek people now had to deal with. The enemy were calculating upon the exhaustion of the Greek people and were almost certain that Greece would surrender quite easily.

Yet the love for freedom, which has animated the Greeks throughout their three thousand years of national history, once more proved itself superior to any suffering and even martyrdom.

We do recognize, however, with deep gratitude, that, without the generous and most valuable assistance of this great and blessed country—the United States of America,—neither the courage of the Greek people, nor the bravery of the Greek Armed Forces would have prevented red totalitarianism from enslaving Greece and condemning her to a place behind the iron curtain.

From the moment the President of the United States, His Excellency, Mr. Harry S. Truman, declared that Greece would be assisted financially and militarily, the Greek people were convinced that this liberty loving Democracy was the very instrument of Divine Providence for their salvation. And the personification of this American assistance to Greece was the man whom we are honoring tonight, General James Van Fleet.

His name is already inscribed with letters of gold in the history of Greece. Nay, his name is engraved in every Greek heart and will rank with the immortal names of those who, through the centuries, have contributed to the inexorable struggle of Greece to remain free. The communistic danger was the greatest one in Greek history. Our gratitude therefore toward the people of America and toward *you*, General, will be everlasting. May God the Almighty bestow upon you and the gracious Mrs. Van Fleet His blessings and may He keep you in the best of health that you may render for many years to come your service to your great country, which is today the staunchest hope of the liberty-loving nations of the world.

"Οσοι μελετοῦν
τὸ Περιοδικόν μας
καὶ ὠφελοῦνται
ἀπὸ αὐτό
ἂς ἐργασθοῦν
νὰ ἐγγράψουν
συνδρομητάς
εἰς αὐτό.

THE ORTHODOX OBSERVER
VOL. XVI. No. 369. — OCTOBER 15, 1950
Established 1934
A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.
Published by
The Greek Archdiocese Publications Association
Rt. Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor
Editorial Offices:
10 East 79th St., New York 21, N. Y.
Publication Office:
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.
Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3, 1879.
SUBSCRIPTIONS
United States
For One year $3.00. — For two years $5.00.
Other countries $3.50 per year.
Fifteen Cents A Copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. 10 East 79th Street. New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Ἀριθ. 369 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1950

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΑΠΟΔΗΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Οἱ ἀπόδημοι Ἕλληνες ἀποτελοῦν χωρὶς ἀμφιβολίαν στοιχεῖον ἐγκαυχήσεως διὰ τὴν Γενέτειραν. Ἡ ἱστορία των ἔχει νὰ παρουσιάσῃ δείγματα βαθυτάτης ἀγάπης καὶ ἀμειώτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἐνδιαφέρον των ὑπὲρ αὐτῆς ἐξεδηλώθη ἰδιαιτέρως εἰς ἔργα μαρτυροῦντα τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἀκοίμητον φροντίδα πρὸς τὴν σεπτὴν Πατρίδα, τὰ σπουδαιότερα ἱδρύματα τῆς ὁποίας ἐγέννησεν ἡ φιλοδωρία των καὶ ἐπροικοδότησεν ἡ στοργή των καὶ συντηρεῖ ἀκόμη ἡ προβλεπτικότης καὶ ἡ οἰκονομολογική των μεγαλόνοια.

Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἐκ τῶν Ἀποδήμων μεγάλων εὐεργετῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἐτοποθετήθησαν πολλοὶ Ἕλληνες ἐξ Αἰγύπτου, ἐκ Ρωσίας καὶ ἐκ Ρουμανίας, διότι ἔκτισαν ἱδρύματα ποὺ φέρουν τὸ ὄνομά των, διαιωνίζοντα τὴν εὐαγῆ ἐκδήλωσιν τῆς εὐγενοῦς πρωτοβουλίας των.

Οἱ ἐν Ἀμερικῇ ἀπόδημοι Ἕλληνες ἀρχίζουν νὰ στήνουν τοιούτου εἴδους ἱδρύματα εἰς τὴν Γενέτειραν. Ἀλλ' ἡ ἀγάπη των καὶ ἡ στοργή των πρὸς Αὐτὴν ἴσως ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μαρτύρια βαθυτέρου ἐνδιαφέροντος. Ἐὰν δὲν ἔκτισαν ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλλάδα Βιβλιοθήκας καὶ Στάδια καὶ Σχολεῖα, ἤγειραν Νοσοκομεῖα καὶ ἰατρικοὺς Σταθμοὺς μέσα εἰς τοὺς ὁποίους εὑρίσκουν περίθαλψιν χιλιάδες ἀσθενῶν ἀδελφῶν μας.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων δὲν θὰ φανῇ ποτὲ ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάσει του. Θὰ παραμένῃ μέσα εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀναστήλωσιν χιλιάδων οἰκογενειῶν. Εἰς τὴν συντήρησιν ἑκατομμυρίων προσώπων. Εἰς τὴν ἀνάδειξιν καὶ ἐκπαίδευσιν χιλιάδων μελῶν τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γενεᾶς. Εἰς τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν δεμάτων καὶ χρημάτων εἰς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ γνωστούς. Εἶναι μικρὰ αὐτὴ ἡ βοήθεια; Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐσώθησαν ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν τῶν δεμάτων καὶ τῶν χρηματικῶν ἐμβασμάτων γνωρίζουν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς βοηθείας αὐτῆς. Οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι τῆς Ἑλλάδος ἀνεγνώρισαν τὴν συμβολὴν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἀποδήμων Ὁμογενῶν καὶ ἐξέφρασαν εἰς πολλὰς περιπτώσεις τὸν θαυμασμόν των πρὸς αὐτοὺς περιγράφοντες τὴν ἔκτασιν τῶν εὐεργετικῶν των δωρημάτων πρὸς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των.

Ἀλλ' ἡ ἐπισημοτέρα ἐκδήλωσις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ἀποδήμων ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκει τὴν συγκινητικωτέραν της ἔκφρασιν εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1951 ὡς ἔτους τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως Παύλου.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἀναμετρήσασα τὴν συμβολὴν τῶν ἀποδήμων Ὁμογενῶν εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος ὡμίλησε μὲ πολλὴν στοργὴν ὡς ἐκπρόσωπος Αὐτῆς καὶ ἀνεγνώρισε κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον τὴν ἀξίαν τῆς πρὸς Αὐτὴν προσφορᾶς ὅλων τῶν ἀπομεμακρυσμένων τέκνων της, εἰς τὰ ὁποῖα συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενεῖς.

Τὸ ἱστορικὸν κείμενον τῆς προκηρύξεως τοῦ Βασιλέως Παύλου πρέπει νὰ τὸ προσέξουν ὅλοι οἱ Ἑλληνοαμερικανοὶ διότι εἶναι δεῖγμα τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν των καὶ ἔκφρασις διαλαλοῦσα τὴν μητρικὴν ἀγάπην καὶ στοργὴν πρὸς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πλουσίους ἀποδήμους, τοὺς νοσταλγοὺς τῆς Ἑλληνικῆς αὔρας.

Ἡ προκήρυξις αὐτή, τὴν ὁποίαν καταχωροῦμεν κατωτέρω θὰ γίνῃ αἰτία πρὸς ὀργάνωσιν ἱερᾶς ἐπισκέψεως χιλιάδων Ὁμογενῶν πρὸς τὴν χώραν τῆς γεννήσεώς των διὰ νὰ ἀναβαπτισθοῦν μέσα εἰς τὴν ἱερὰν κολυμβήθραν τῆς χαρᾶς ποὺ δημιουργεῖ ἡ προσωπικὴ ἐπαφὴ μὲ τὴν Πατρίδα, μὲ τοὺς γονεῖς καὶ ἀδελφούς, μὲ τοὺς συγγενεῖς, φίλους, διδασκάλους καὶ τοὺς σεβασμίους Κληρικούς.

«Διὰ τῶν αἰώνων, οὐδεὶς λαὸς διετήρησε τὴν ἐθνικήν του ἀκεραιότητα τόσον πλήρως καὶ τόσον ζωηρῶς ὅσον οἱ Ἕλληνες. Καὶ δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, οἱ δεσμοὶ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ποὺ διαβιοῦν εἰς ξένας χώρας, ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν ἀπομενόντων εἰς τὴν Μητέρα Πατρίδα ἀφ' ἑτέρου, εἶναι οἱ στενοὶ δεσμοὶ τῆς ἀγάπης ποὺ ἑνώνει τὰ μέλη μιᾶς μεγάλης οἰκογενείας.

«Ἔπειτα ἀπὸ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας τῶν τελευταίων δέκα ἐτῶν πρὸς διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς της αὐτῆς ἀκεραιότητος, ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται πάλιν εἰς θέσιν νὰ ὑποδεχθῇ τὰ τέκνα της ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἡ Δικαιοδοσία τῶν Ἐπισκόπων Ἐλαίας καὶ Ναζιανζοῦ

Σεπτεμβρίου 28, 1950

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα
τῶν Κοινοτήτων τῶν Δυτικῶν Πολιτειῶν καὶ
Νέας Ἀγγλίας καὶ Καναδᾶ

χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς
καὶ Κυρίου Ἰ. Χριστοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι,

Γνωρίζετε ὅτι κατόπιν ἡμετέρας προτάσεως ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κος Κος Ἀθηναγόρας καὶ ἡ περὶ Αὐτὸν Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐξέλεξαν τοὺς Ἀρχιμανδρίτας Ἀθηναγόραν Κοκκινάκην καὶ Ἰεζεκιὴλ Τσουκαλᾶν Ἐπισκόπους Ἐλαίας τὸν πρῶτον καὶ Ναζιανζοῦ τὸν δεύτερον. Τούτους δὲ ἤδη χειροτονηθέντας ἐτοποθετήσαμεν ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ τὸν πρῶτον καὶ ἐν Βοστώνῃ τὸν δεύτερον, ἵνα ἐξ ὀνόματος ἡμῶν ἐποπτεύωσι τὰς Κοινότητας τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των ἤτοι τὰς τῶν Δυτικῶν Πολιτειῶν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας καὶ τὰς τῆς Νέας Ἀγγλίας καὶ Καναδᾶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ.

Παραγγέλλομεν ὅθεν ἐκκλησιαστικῶς καὶ προτρεπόμεθα πατρικῶς πάντας ὑμᾶς Κληρικοὺς καὶ Λαϊκοὺς τῶν Κοινοτήτων τῶν ὡς ἄνω περιφερειῶν ὅπως πειθαρχῆτε εἰς αὐτοὺς καὶ τιμᾶτε καὶ ἀγαπᾶτε αὐτοὺς ὡς ἐκπροσωποῦντας ἡμᾶς καὶ ἐνεργοῦντας ἐξ ὀνόματος ἡμῶν ἐν ἅπασι τοῖς ζητήμασι τοῖς ἀφορῶσι τοὺς Ἱεροὺς Ναούς, τὰς Κοινότητας, τὰς Φιλοπτώχους Ἀδελφότητας καὶ τὰς Ὀργανώσεις τῆς νεολαίας.

Καὶ εἰδικῶς τοῦ λοιποῦ πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν Ἱερατικῶν Προϊσταμένων καὶ τῶν οἰκείων Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων τῶν ἐν λόγῳ περιφερειῶν θὰ ρυθμίζηται παρὰ τῶν εἰρημένων Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων πρὸς οὓς καὶ θὰ ἀπευθύνεσθε πρὸς τοῦτο καὶ μόνον ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας αὐτῶν ὅπως διακανονίζωσι τὰς προκυπτούσας διαφορὰς θὰ ἀπευθύνεσθε, διὰ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων καὶ πάλιν πρὸς ἡμᾶς.

Ὡσαύτως καὶ τὰ ἐνδεχόμενα παράπονα τῶν Ἱερατικῶν Προϊσταμένων καὶ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων θὰ τίθενται ὑπ' ὄψιν τῶν εἰρημένων Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων οἵτινες ἐν συνεννοήσει μεθ' ἡμῶν θὰ ἐπιλαμβάνωνται τῆς ἐξετάσεως, θεραπείας καὶ τακτοποιήσεως αὐτῶν.

Ταῦτα φέροντες εἰς γνῶσιν ὑμῶν καὶ προτρεπόμενοι ὅπως ἐν ἀγάπῃ συνεργάζησθε μετὰ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, καὶ καταβάλλητε πᾶσαν προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς εὐπρεποῦς λειτουργίας τῶν Ἱερῶν Ναῶν ὑμῶν καὶ τῆς προαγωγῆς τῶν Κοινοτήτων ὑμῶν καὶ τῶν Σχολείων Ἑλληνικῶν καὶ Κατηχητικῶν καὶ τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων καὶ τῶν Ὀργανώσεων τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν νεολαίας, διατελοῦμεν

Μετὰ βαθείας πατρικῆς ἀγάπης

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

διὰ τὸν ἐθνικὸν ἀναβαπτισμόν των εἰς τὰς μεγάλας καὶ ἱστορικὰς παραδόσεις της.

«Καὶ αὐτὸς θὰ εἶναι εἷς ἀκόμη τρόπος, τόσον διὰ τοὺς ἀποδήμους Ἕλληνας ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἀπανταχοῦ φίλους τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐκτιμήσουν οὗτοι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλλάς, παρὰ τὰς μεγάλας θυσίας της καὶ τὰς ἀνοικτὰς πληγάς της, ἀκολουθεῖ ἐσαεί, μὲ τὴν αὐτὴν πίστιν καὶ ζωτικότητα, τὸν ἱστορικὸν δρόμον τῶν μεγάλων της πεπρωμένων.

«Μετὰ πολλῆς ὑπερηφανείας καὶ ἀγαλλιάσεως προκηρύττω τὸ ἔτος 1951 ὡς ἔτος τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀδελφῶν μας, ὡς καὶ τῶν ξένων φίλων τῆς χώρας μας.

«Θὰ τοὺς ὑποδεχθῶμεν μὲ τὰ γλίσχρα ὑλικά μας μέσα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ μεγάλα πνευματικά μας πλούτη. Καὶ πέποιθα ὅτι, μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὰς θετάς των πατρίδας, θὰ εἶναι οἱ κομισταὶ τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν, παντοῦ μέχρι τῶν πλέον μεμακρυσμένων τόπων τῆς γῆς.»

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ὁλόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἡ ὁποία δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὁμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ $4.00

Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Πρωτοπρεσβυτέρου
Ἱερ. Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ν. Ὑόρκης

Νέοι Ἐπίσκοποι ἐν Ἀμερικῇ

Εὐτύχημα ὅτι ὁλοένα ὁλοκληροῦται ὁ Ἐπισκοπικός μας θεσμος ἐν Ἀμερικῇ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ ἐκυοφορεῖτο εἰς τὴν σκέψιν τῶν πολλῶν ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ. Ἦτο πλέον ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, καταφανὴς εἰς ὅλους, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀφεθῇ τὸ βάρος τῆς Διοικήσεως μόνον εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Τὸ ἔργον του θὰ εἶναι ἀτελές, ἂν δὲν ἔχῃ συμπαραστάτας καὶ τοὺς Ἐπισκόπους Του. Εὐτυχῶς ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἔκαμε τὴν ἀρχὴν καὶ ἐξέλεξε τέσσαρας, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο θὰ ὑπηρετήσουν τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἀρχιεπισκοπήν, ὁ εἷς προορίζεται διὰ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει κέντρον μας καὶ διὰ τὴν Θεολ. Σχολὴν τῆς Χάλκης καὶ ὁ ἄλλος διὰ τὰς Ὀρθοδόξους Ἀλβανικὰς Κοινότητας τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν πληρέστατα ἐφαρμόζεται τὸ γνωμικὸν «κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ». Βεβαίως ἡ χώρα εἶναι ἀπέραντη καὶ θὰ χρειασθοῦν καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν θὰ περιορισθῶμεν εἰς αὐτοὺς μέχρις ὅτου τὸ ἐπιτρέψουν τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἐπεκταθῇ ὁ Ἐπισκοπικὸς θεσμός. Πολὺ εὐχάριστον εἶναι ὅτι ἐξελέγησαν μεταξὺ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ κλήρου. Δὲν ἦλθον ἔξωθεν, ποὺ δὲν γνωρίζουν τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, καθὼς καὶ τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας τῆς ζωῆς μας κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικήν μας ἐξέλιξιν. Καὶ ὑπάρχουν ἀρκετοὶ μεταξὺ τῶν ἐδῶ ἀγάμων κληρικῶν μας, ποὺ θὰ πληρώσουν τὰ κενὰ εἰς δεδομένας εὐνοϊκὰς στιγμάς.

Ἐὰν οἱ ἐκλεγέντες θελήσουν νὰ ἐργασθοῦν, θὰ χρησιμεύσουν ὡς ἀκτινοβόλοι φάροι. Ἡ θρησκευτικὴ πνοὴ τῶν Χριστιανῶν θὰ εὕρῃ τοὺς φωτοβόλους προβολεῖς της. Ἡ νεότης τὸ στήριγμά της. Ἡ παιδεία τὸ ζωντάνεμά της. Ἡ Κατηχητική μας κίνησις τὸν ἐμπνευστήν της. Ἡ ἀνύψωσις τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας τὸν κυριώτερον παράγοντά της. Καὶ διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν ὅλα αὐτά, δὲν εἶναι ἀνάγκη μόνον νὰ ἔχουν ἱερατικὴν συνείδησιν, ἀλλὰ καὶ νὰ συγκεντρώνουν τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐναρμονίζονται μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐδῶ κοινωνίας μας. Εὐτυχῶς ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἐκλεγέντων εὑρίσκονται ὅλαι αὐταὶ αἱ προϋποθέσεις πρὸς τελεσφόρον δρᾶσιν, ἂν συμπεράνωμεν ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε σταδιοδρομίαν των. Ἰδοὺ τί λέγουν τὰ γεγονότα.

Καὶ οἱ τρεῖς, ἀφοῦ ἔκαμαν θεολογικὰς σπουδὰς εἰς τὰς ἰδικάς μας Θεολογικὰς Σχολάς, οἱ δύο εἰς τὴν παλαίφατον Θεολ. Σχολὴν τῆς Χάλκης καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, συνεπλήρωσαν τὰς μελέτας των καὶ εἰς τὰ ἐδῶ ἐκπαιδευτήρια καὶ κατηρτίσθησαν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀπαραίτητον ἐφόδιον τοῦ σημερινοῦ κληρικοῦ. Μὲ τὸν πολύτιμον αὐτὸν πνευματικὸν ὁπλισμὸν ἐπελήφθησαν τοῦ ἔργου των. Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ Τσουκαλᾶς ὁπουδήποτε καὶ ἂν ὑπηρέτησεν ἀφῆκεν ἐποχήν. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἦτο ὑποδιευθυντὴς τῆς Θεολ. Σχολῆς, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ νῦν Ἁγίου Φιλαδελφείας. Τὸ ἔργον του εἶναι πασίδηλον. Δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεων. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του ἡ Θεολ. Σχολὴ ἔφθασεν εἰς περιωπήν. Οἱ ἐξερχόμενοι τρόφιμοί της δρέπουν κατὰ τὸ πλεῖστον δάφνας. Γίνονται περιζήτητοι. Ἀναμφιβόλως τώρα μὲ τὸ κῦρος ποὺ τῷ προσδίδει τὸ Ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα, οἱ καρποὶ θὰ εἶναι ἀφθονώτεροι.

Ὁ Ἅγιος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας Κοκκινάκης κατ' ἀρχὰς ὑπηρέτησεν ὡς διάκονος ὑπὸ τὴν πεπνυμένην Ἀρχιερατείαν ἐν Ἀμερικῇ, τοῦ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καὶ κατόπιν ἐτοποθετήθη εἰς ἐπικαίρους θέσεις τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας, ὅπου ἐφαίνοντο τὰ προανακρούσματα τῆς μελλούσης σταδιοδρομίας του. Αἱ δύο Κοινότητες τὰς ὁποίας ἐξυπηρέτησεν, εἶναι ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Σικάγου, καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τῆς Ἀστορίας. Καὶ αἱ δύο εὐφήμως ἀναφέρουν τὸ ὄνομα τοῦ τέως ἱερατικοῦ των προϊσταμένου. Ὄχι δὲ μόνον ἐκαλλιέργησε τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξύψωσε τὸ ὄνομα τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων μὲ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν δεδομένων τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ μὲ τὴν εὐπρόσωπον ἐκπροσώπησιν τῆς ἰδεολογίας της. Ἡ συγγραφική του δὲ ἀξία φαίνεται ἀπὸ τὰ πολύτιμα συγγράμματα ποὺ μᾶς ἀφῆκε. Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ὁ ἴδιος ζῆλος νὰ τὸν ἐμπνέῃ, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν σκοπιὰν τῆς Ἀρχιερωσύνης θὰ ἀφήσῃ τὸν πλοῦτον τῶν ψυχικῶν του χαρισμάτων νὰ σκορπισθῇ πρὸς ὄφελος τοῦ ποιμνίου του.

Ὁ τρίτος Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Κουκούζης. Μὲ ἀμφιλαφῆ μόρφωσιν, ἀνεγνωρισμένην ἀπὸ ὅλους καὶ μὲ ὀργανωτικὸν πρόγραμμα ἐπεβλήθη ἐπὶ τοῦ ποιμνίου του. Κυριολεκτικῶς εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας εἰς τὴν Κοινότητα, τὴν ὁποίαν ὑπηρετεῖ. Καὶ εἶναι, ὡς γνωστόν, μία ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας τῆς Ἀμερικῆς καὶ φέρει τὸ ὄνομα Εὐαγγελισμὸς τῆς Βοστώνης. Τὴν ἔφερεν εἰς σημεῖον, ὥστε νὰ τιμᾶται ἡ Ὀρθοδοξία εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος ποὺ οἱ Βοστωναῖοι ἐλυπήθηκαν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὅτι ὁ ἱερατικός των προϊστάμενος ἐξελέγη Διευθυντὴς τῆς Θεολ. Σχολῆς τῆς Χάλκης μὲ τὸν τίτλον Ἐπίσκοπος Μιλήτου. Βεβαίως καὶ ἡ ἐδῶ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς εἶχεν ἀνάγκην τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν του, ἀλλὰ ἕνα πολὺ μεγάλο καθῆκον τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὸ κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐκεῖ, ὡς φαίνεται, ὑπάρχει λειψανδρία. Καὶ μόνον ἕνας Ἰάκωβος Κουκούζης ἐθεωρήθη κατάλληλος νὰ ἀναλάβῃ τὴν διακυβέρνησιν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ὁλ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΓΩΝΙΑ

Εὐλαβέστατοι Ἱερατ. Προϊστάμενοι,
Ἔντ. Δ. Συμβούλια, Φιλόπτωχοι Ἀδελφότητες
καὶ Ὀργανώσεις τῆς Νεολαίας, τῶν Ἱ. Ναῶν,
τῶν Ἑλληνκ. Κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν.
Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπο τινων ἡμερῶν εὑρίσκεται εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλονήσου Κύπρου. Ἔφθασεν εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν καὶ εὐλογημένην Δημοκρατίαν διὰ νὰ καταστήσῃ γνωστὸν ἐπισήμως τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος τῆς 15ης Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους. Ἦλθε καὶ παρέδωσε ἐπισήμως ὅπου δεῖ τοὺς τόμους τοῦ Παγκυπριακοῦ δημοψηφίσματος διὰ τοῦ ὁποίου ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκκλησίας ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐν πραγματικῷ συναγερμῷ, ἔσπευσε νὰ διαδηλώσῃ ἔτι ἅπας, αὐτὴν τὴν φορὰν διὰ τοῦ πλέον συνταγματικοῦ καὶ ἀποστομωτικοῦ τρόπου, τὴν Ἑλληνικότητα τῆς Κύπρου καὶ τὴν ἀδάμαστον θέλησίν του ὅπως ἑνωθῇ μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸν σκληρὸν καὶ ἀδιάλειπτον ἀγῶνα ἐν Κύπρῳ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ εὐγενοῦς καὶ φιλελευθέρου Κυπριακοῦ Λαοῦ διεξάγει ὁ Ἑλληνικὸς Κυπριακὸς Λαὸς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐθναρχούσης καὶ διαρκῶς στρατευομένης Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Κύπρῳ.

Πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις τὰς Ἐθνικοθρησκευτικάς μας ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ἀπὸ τῆς ἀπωλείας τῆς ἐλευθερίας τῶν τέκνων της εὑρίσκεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ αἰωνοβίου ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦτο ἐθεωρήσαμεν καθῆκον νὰ βοηθήσωμεν ὅσῃ ἡμῖν δυνάμει τὴν Ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Κύπρου, διὰ νὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς συνεπεῖς πρὸς τὰς Ἐθνικοθρησκευτικάς μας παραδόσεις, προσκαλοῦντες πάντας ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν ἅπασαν τὴν φιλτάτην Ὁμογένειαν εἰς συναγερμόν, ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ Ἁγίου καὶ Ἱεροῦ σκοποῦ τῆς Κυπριακῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶναι πανελλήνιος, διότι ἡ Κύπρος ὑπὲρ τὰ 4)5 εἶναι Ἑλληνική. Ἕκαστος δὲ Ἕλλην ἔχει καθῆκον ἐπιβεβλημένον νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὰς 400 καὶ πλέον χιλιάδας τῶν ὑποδούλων Κυπρίων ἀδελφῶν, ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου ἐνδιεφέρθησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος καὶ κατὰ ἑκατοντάδας ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ αὐτῆς πάλαι τε καὶ νῦν. Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶναι Θρησκευτικὸς διότι ἐλευθέρους μᾶς θέλει ὁ Δημιουργὸς καὶ Πλάστης μας, ὁ Ὁποῖος μᾶς ἐπροίκισε μὲ τὴν ἐλευθέραν βούλησιν ἵνα διαθέτωμεν αὐτὴν ὅπως ἕκαστος θὰ ἤθελε. Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶναι Χριστιανικὸς διότι τὸ κατ' ἐξοχὴν φιλελεύθερον πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καταδικάζει τὴν δουλείαν, ἑκατομμύρια δὲ ἀνθρώπων εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἀσίαν ἕως σήμερον, ἀπήλαυσαν τοῦ δώρου τῆς ἐλευθερίας καὶ ὡς ἐλεύθεροι ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας εὐρεθείσης καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ φλογεροῦ κηρύγματος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μεγάλων Χριστιανῶν ἀνδρῶν Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν. Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶναι ἀνθρωπιστικός, διότι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου, πολὺ δὲ περισσότερον λαῶν ὁλοκλήρων εἶναι ἀπὸ τὰ στοιχειώδη χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Τὰ πάντα λοιπὸν καὶ ἡ Ἐθνικὴ καταγωγή μας καὶ ἡ θρησκευτικότης καὶ ἡ Χριστιανικότης μας καὶ ὁ στοιχειώδης ἀνθρωπισμὸς ἐπιβάλλουν εἰς ἡμᾶς τὸ καθῆκον νὰ βοηθήσωμεν τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς Κύπρου διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ ἐπιτυχῶς τὴν ἱερὰν ἀποστολήν της. Ἰδοὺ δὲ πῶς θὰ ἠδύνασθε νὰ βοηθήσητε τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τὸν πανελλήνιον, τὸν θρησκευτικὸν καὶ Χριστιανικὸν καὶ ἀνθρωπιστικόν:

α΄.) Οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι ἂς ὁμιλήσουν πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἀγῶνος τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας των, λαμβάνοντες τὰ σημεῖα τῆς ὁμιλίας των ἐκ τοῦ συνημμένου σημειώματος καὶ ἂς προτρέψουν τοὺς Χριστιανούς των νὰ ἐνδιαφερθοῦν προσωπικῶς διὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν Ἐθνικοθρησκευτικὴν καὶ ἐξόχως ἀνθρωπιστικὴν ὑπόθεσιν.

β΄.) Οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι, οἱ ἐντιμότατοι κ. κ. Σύμβουλοι, τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων καὶ τῶν Ὀργανώσεων τῆς Νεολαίας ἂς προσπαθήσουν νὰ πλησιάσουν διανοουμένους Ἀμερικανοὺς φιλέλληνας, ἂς τοὺς ἐφοδιάσουν μὲ τὸ περιεχόμενον τοῦ συνημμένου σημειώματος καὶ ἂς τοὺς παρακαλέσουν βάσει αὐτῶν νὰ δημοσιεύσουν ἄρθρα σχετικὰ ἢ νὰ κάμουν ὁμιλίας εἰς συγκεντρώσεις εἰδικάς, ὀργανουμένας μὲ τὴν ἰδικήν σας πρωτοβουλίαν καὶ φροντίδα πρὸς διαφώτισιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ κοινοῦ.

γ΄.) Ἂς σχηματισθῇ εἰδικὴ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ προσώπων τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην ὑμῶν θὰ δείξουν πραγματικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ θὰ θελήσουν νὰ θυσιάσουν χρόνον διὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ὡς ἄνω τρία σημεῖα καὶ παρακολουθήσουν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

δ΄.) Ἂς συνταχθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ὁμιλήσουν οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἀγῶνος τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του ψήφισμα κατὰ τὰ συνημμένα ὑποδείγματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἓν ἀντίγραφον ἂς ἀποσταλῇ εἰς τοὺς Κυβερνήτας τῶν Πολιτειῶν ὑμῶν, εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Κογκρέσου τῆς ὑμετέρας Πολιτείας, εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτει-

ὧν τῆς Ἀμερικῆς, ἕτερον εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Χώρας ταύτης, καὶ ἕτερον εἰς τὸν ἐν Οὐασιγκτῶνι Πρεσβευτὴν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

ε'.) Ἐκ μέρους πάντων ὑμῶν ἂς καταβληθῇ ἡ δέουσα προσπάθεια ὅπως οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κογκρέσσου τῶν Πολιτειῶν σας ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου καὶ εἰσηγηθοῦν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ὅπως αὕτη λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, δεδομένου ὅτι ἡ γνώμη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἡ βαρύνουσα καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς δικαίας ἀπαιτήσεως τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ ὅπως ἑνωθῇ μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις παρακαλοῦμεν καὶ προτρεπόμεθα πάντας ὑμᾶς ὅπως μὴ δείξητε ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ ἐνδιαφερθῆτε πραγματικῶς καὶ ἀληθῶς διὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ θεωρήσητε αὐτὴν ἕκαστος ὑπόθεσιν ἰδικήν του καὶ ὅλοι ὁμοῦ ὑπόθεσιν τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Κινηθῆτε ἅπαντες ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον καὶ ἐνεργότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον πρὸς τὰς ἀνωτέρω σημειουμένας κατευθύνσεις. Καὶ μὴ χαλαρώσητε τὰς προσπαθείας καὶ τὰς ἐνεργείας σας ἐπὶ τοῦ ζωτικωτάτου τούτου δι' ὁλόκληρον τὸ Πανελλήνιον ζητήματος μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ πανηγυρίσωμεν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ διακαοῦς πανελληνίου πόθου, τὴν ἕνωσιν τῆς ὑποδούλου μέχρι τοῦδε θυγατρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

"Ενα ἀπὸ τὰ κύρια καθήκοντα κάθε Ὁμογενοῦς Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ εἶναι νὰ ἀνήκῃ εἰς μίαν Κοινότητα, νὰ ἐκκλησιάζεται τακτικῶς καὶ νὰ βοηθῇ τὴν Ἐκκλησίαν του διὰ τῆς προσφορᾶς του. Ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ ἀπὸ τὸν καθένα ἕνα δολλάριον τὸ ἔτος διὰ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ πνευματικῶς. "Ολοι μὲ προθυμίαν πρέπει νὰ προσφέρουν τὸ Μονοδολλάριον τοῦτο διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Ἱδρυμάτων.

Βοηθήσατε τὸν "Ερανον διὰ τὴν Ἀνοικοδόμησιν τῶν Κτιρίων τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου.

Στείλατε τὴν εἰσφοράν σας συμπληροῦντες τὸ κάτωθι Δελτίον.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΕΡΑΝΟΥ
ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ ΚΤΙΡΙΩΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Ἐπιθυμῶ νὰ βοηθήσω εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν κτιρίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τὰ ὁποῖα ἐκάησαν πρὸ ἐτῶν.

Ἐσωκλείστως ἀποστέλλω εἰς διαταγὴν

Greek Archdiocese—Ecumenical Patriarchate Fund

Δολλάρια .....

Ὑπογραφὴ .....

Διεύθυνσις .....

Πόλις καὶ Πολιτεία .....

Συνιστῶ ὅπως ἀποστείλητε ἐγκύκλιον διὰ τὸν ἔρανον καὶ εἰς τὸν - τὴν .....

.....

.....

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912, AS AMENDED BY THE ACTS OF MARCH 3, 1933 AND JULY 2, 1946
(Title 39, U.S. Code Section 233)

Of ORTHODOX OBSERVER, published semimonthly at New York, N. Y.

1. The names and addresses of the publisher, editor, managing editor and business managers are:

Publisher: Greek Archdiocese Publication Assn., 293 7th Ave., New York, N. Y.
Editor: Rt. Rev. Bish. A. T. Kokkinakis 10 East 79th Street, New York, N. Y.
Managing Editor: None.
Bus. Manager: Geo. Divry, 293 Seventh Ave., New York, N. Y.

2. The owner is: Greek Archdiocese Publications Assn., 293 7th Ave., New York, N. Y. Rt. Rev, Bishop Germanos, 10 East 79th Street, New York, N. Y.

3. The known bondholders, mortgagees and other seecurity holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, montgages, or other securities are: None.

4. Paragraphs 2 and 3 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting; also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner.

George Divry, Bus. Manager

Sworn to and subscribed before me this 2nd day of October, 1950.
Abraham Chernok, Notary Public
(Commission expires March 30, 1952)

"Αν ἡ συνδρομή σας λήγει ἢ ἔληξε, ἀνανεώσατε σήμερον. Ἐτησία $3.00. Δύο ἐτῶν Δολλ. 5.00.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΤΗΝ ΕΝΔΕΚΑΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Ἀθηναγόρα ἐξέλεξεν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ τὸν ἀπὸ Κορινθίας. Ἡ διέλευσις ἔτους ἀπὸ τῆς εὐτυχοῦς διὰ τὴν Ὁμογένειαν τῆς Ἀμερικῆς ἡμερομηνίας ταύτης ἔχει νὰ παρουσιάσῃ πολλὰ φωτεινὰ σημεῖα, ἐνδεικτικὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἡ Α. Σεβασμιότης μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεως Αὐτῆς εἰς τὴν χώραν ταύτην καὶ τῆς ἀναλήψεως τῶν πολυευθύνων καθηκόντων ποὺ ἐπωμίσθη ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς. Αἱ προσευχαὶ Κλήρου καὶ Λαοῦ εἶναι θερμαὶ καὶ συνεχεῖς ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τῶν προσπαθειῶν τοῦ Πνευματικοῦ ἡγέτου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας, πρὸς τὸν ὁποῖον σύμπαν τὸ πλήρωμα τῆς Ἀμερικῆς ἀποβλέπει μετ' ἐμπιστοσύνης, σεβασμοῦ καὶ βαθυτάτης ἀγάπης. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ φωτίζῃ, κρατύνῃ καὶ κατευθύνῃ τὸν Σεβασμιώτατον ἵνα συνεχίζῃ ἐπὶ μακρὸν τὸ ὑψηλὸν ἔργον ποὺ ἀνέθηκε πρὸς Αὐτὸν ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ἐν Ἀμερικῇ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Κυρηνείας κ. Κυπριανὸν κρατεῖ εἰς συγκίνησιν τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογένειαν. Ὁ βαθὺς σεβασμὸς καὶ ἡ μυχιαιτάτη ἀγάπη τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ αἱ μακραὶ προσπάθειαι πρὸς ἕνωσιν τῆς Μεγαλονήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν μεγάλων ἐκπροσώπων τοῦ διεθνοῦς κόσμου. Αἱ προσευχαὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἑνώνονται μὲ τὰς προσευχὰς τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν διὰ τὴν ταχεῖαν ἀποκατάστασιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Ἡ ἱστορία τῆς Κύπρου καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ της εἶναι πράγματι ἀξιοθαύμαστη πηγὴ θάρρους καὶ ἐμμονῆς καὶ παράδειγμα ποὺ διαλαλεῖ τὴν ἀκατάβλητον ἀντοχὴν τῆς φυλῆς μας εἰς τὴν προσπάθειάν της πρὸς διατήρησιν τῶν γνωρισμάτων αὐτῆς. Παρὰ τὴν πολυετῆ ζωήν του ὁ Κυπριακὸς Λαὸς ὑπὸ ξένην κατοχήν, παρὰ τοὺς διωγμοὺς καὶ τὰ μαρτύρια, ὁ Λαὸς τῆς Μεγαλονήσου παρέμεινε καὶ Ἑλληνικὸς καὶ Ὀρθόδοξος καὶ παρουσιάζεται σήμερον ὡς διαφλεγόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῆς γεωγραφικῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Δὲν εἶνε δυνατὸν τέτοιου εἴδους ἀντοχὴ καὶ θαρραλέα ἐπιμονὴ νὰ μὴ φέρῃ ἀποτελέσματα. Τὸ ὅπλον τῶν χριστιανῶν εἶναι ἡ προσευχή. Ἂς προσευχώμεθα ἵνα ὁ Κύριος ἀξιώσῃ τὴν παροῦσαν Κυπριακὴν γενεὰν νὰ εἴδῃ πραγματοποιούμενον τὸ ὄνειρον ποὺ ἐπὶ αἰῶνας ἐλίκνισε πολλὰς γενεὰς τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ.

ΤΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπέστειλεν ἐρωτηματολόγιον πρὸς ὅλας τὰς Κοινότητας, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ κατάρτισις πίνακος περιγραφικοῦ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς δράσεως τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπης. Πολλαὶ Κοινότητες ἤδη ἀπέστειλαν συμπληρωμένον τὸ ἐρωτηματολόγιον τοῦτο καὶ ἤδη ἔλαβον ὅλα τὰ ἐφόδια διὰ τοὺς διδάσκοντας καὶ διδασκομένους, τὰ ὁποῖα ἡτοίμασεν ἡ διεύθυνσις τοῦ Γραφείου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὰ ἐφόδια ταῦτα βελτιωμένα κατὰ πολὺ ἤρχισαν ἤδη νὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ νὰ ἐκτιμῶνται ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀντιλαμβάνονται τὴν ἀξίαν τῆς εὐμεθόδου κατηχητικῆς ἐργασίας. Εἶναι ἀνάγκη ὅλα τὰ Κατηχητικά μας Σχολεῖα νὰ προμηθευθοῦν ἐγκαίρως ὅλα ὅσα βοηθήματα χρειάζονται διὰ νὰ μὴ παρέρχεται ὁ χρόνος. Εἰς τοῦτο ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ Ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι πρέπει ἀμέσως νὰ συντελέσουν ὥστε ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων νὰ μὴ ἀναβάλλεται. Τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν των ἕτοιμον νὰ παράσχῃ πᾶσαν βοήθειαν.

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΓΚΑΠΑ

Η ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ τῆς Ὀργανώσεως Γκάπα προσφορὰ τῶν πέντε χιλιάδων δολλαρίων πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου συνεκίνησε τὰς Φιλοπτώχους Ἀδελφότητας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς αἱ ὁποῖαι ἀπέκτησαν καὶ συντηροῦν τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα. Τὸ παράδειγμα τῆς Γκάπα εὐχόμεθα νὰ γίνῃ αἰτία ὥστε καὶ ἄλλαι ὀργανώσεις νὰ στρέψουν τὴν προσοχήν των πρὸς τὸ ἵδρυμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὁ ἱδρυτὴς αὐτοῦ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἔταξε ὡς κέντρον περιθάλψεως καὶ ἐκπαιδεύσεως ὀρφανῶν καὶ καταρτισμοῦ προσώπων διὰ νὰ ἀναλάβουν τὴν διδασκαλίαν τῆς γλώσσης τῶν πατέρων μας καὶ τὴν μετάδοσιν τῶν παραδόσεών μας πρὸς τὴν νεολαίαν. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ λαμβάνων τὴν προσφορὰν τῆς Γκάπα ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑπάτου Προέδρου αὐτῆς κ. Ἰωάννου Μάνου, Θεολόγου, ἐκ τῆς Νέας Γενεᾶς, ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως κάθε ἐθνικὸν Συνέδριον τῆς Γκάπα ἐκδηλώνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπὲρ τῶν ἱδρυμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ θαυμασία αὐτὴ ἐθνικοθρησκευτικὴ μας ὀργάνωσις ὡς ἐπετέλεσεν εἰς τὸ παρελθὸν τὸ καθῆκόν της θὰ τὸ συνεχίσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΤΣΟΥΚΑΛΑ

Ἀντιφώνησις πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μιχαήλ, κατὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ.

Σεβασμιώτατε:

Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, διὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν τιμὴν καὶ τὸ ὑψηλότατον τοῦτο ἀξίωμα. Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι τοῦτο ἀμοιβὴ ἰδικῶν μου κόπων καὶ ἰδικῆς μου ἀξίας, ὅπως Ὑμεῖς ἐν τῇ Πατρικῇ σας καλωσύνῃ προηγουμένως εἴπατε, ἀλλὰ Θεοῦ τὸ δῶρον. Οὗτος ἐν τῇ ἀπείρῳ Του ἀγαθότητι καὶ διὰ λόγους τοὺς ὁποίους μόνον Αὐτὸς οἶδε, μὲ ἐπῆρε καὶ μοὶ ἐχάρισε τὸ ἀξίωμα. Ἔκαμεν εἰς ἐμέ, ὅ,τι ἀκριβῶς εἶχε κάμει πάλαι ποτὲ μὲ τὸν Δαυΐδ, τὸν ἔσχατον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰεσσαί, τὸν ὁποῖον ἐπῆρε ἀπὸ τὰ ποίμνια τοῦ πατρός του καὶ ἀνύψωσε εἰς καθέδραν βασιλικήν. Ἐπίσης καὶ μὲ τὸν δειλὸν καὶ φοβισμένον Μωϋσῆν, τὸν ὁποῖον κατέστησε ἀρχηγὸν τοῦ περιουσίου Του λαοῦ.

Δι' αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς, καὶ ὁ φόβος καὶ ἡ δειλία τὴν ὁποίαν ὡς ἄνθρωπος μικρὸς καὶ πτωχός, κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν αἰσθάνομαι, πρὸ τοῦ μεγέθους τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος καὶ τοῦ βάρους τῶν εὐθυνῶν τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας μας, ὑποχωροῦν ἐν τῇ πίστει καὶ πεποιθήσει ὅτι ὁ καλέσας με Κύριος θὰ μοῦ δώσῃ καὶ τὴν δύναμιν νὰ φανῶ ἄξιος τῆς γινομένης τιμῆς. Μὲ καλεῖ νὰ γίνω φῶς καὶ ὁδηγὸς τῶν ἐν τῷ σκότει καὶ τῇ πλάνῃ, παιδευτὴς καὶ διδάσκαλος καὶ φωστὴρ ἐν τῷ Κόσμῳ. Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι Αὐτός, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου καὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, θὰ φωτίσῃ καὶ θὰ καταστήσῃ καὶ ἐμὲ φῶς διὰ τοὺς ἄλλους.

Μὲ θέλει νὰ γίνω Ποιμὴν καλός, ἀκριβῶς κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸ παράδειγμα τὸ ἰδικόν Του. Θὰ προσπαθήσω νὰ τὸ κάμω. Τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν ὁλόκληρον ἐπανειλημμένως ἔρχονται εἰς τὸν νοῦν μου καὶ εἰς τὴν σκέψιν μου ὅσα ὁ Θεῖος Παῦλος διδάσκει εἰς τὰς ἐπιστολάς του καὶ ὅσα, συμβουλεύων τὸν Τιμόθεον καὶ τὸν Τίτον, λέγει ὅτι εἶναι τὰ καθήκοντα τῶν Ποιμένων. Ἂς μὲ ἀξιώσῃ, παρακαλῶ, ὁ Θεός, νὰ τὰ ἔχω ὅλα αὐτὰ πάντοτε εἰς τὸν νοῦν μου καὶ νὰ θέτω εἰς ἐφαρμογὴν καθημερινῶς εἰς τὴν ζωήν μου.

Ἰδιαιτέρως ὅμως συλλογίζομαι τὰ λόγια τοῦ Κυρίου, ἐν σχέσει μὲ τοὺς ποιμένας ὅτι «ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Πάντοτε ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἔπρεπε νὰ εἶναι ἄνθρωπος ἕτοιμος διὰ θυσίας. Ἐξαιρετικῶς ὅμως, ἀληθὲς εἶναι τοῦτο εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν περίπτωσιν ἡμῶν τῶν Πνευματικῶν Ἀρχηγῶν καὶ Ποιμένων τῶν ἀδελφῶν μας, ποὺ κατοικοῦν εἰς τὴν χώραν ταύτην. Εὑρισκόμεθα ἐν τῷ μέσῳ τόσων ἀναγκῶν καὶ τοσῶν προβλημάτων καὶ καλούμεθα νὰ θεραπεύσωμεν τοσας πνευματικας ἀπαιτήσεις τῶν Χριστιανῶν μας καὶ ἰδιως τῆς φιλτατης νέας μας γενεᾶς. Δι' αὐτὸ καὶ εἶμαι βαθυτατα ευγνώμων εἰς τὴν Ὑμετεραν Σεβασμιότητα, διότι εἰς τὴν προσφώνησίν Σας, μοὶ ωμιλήσατε οἰα τὰς δυσκολίας τοῦ δρόμου εἰς τὸν ὁποῖον μὲ ὁδηγεῖ ἡ θέσις καὶ τὸ ἀξίωμά μου. Ἔχω βαθυτάτην ἐπιγνωσιν τοῦ πράγματος τούτου, εἴθε δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὲ ἱκανώσῃ, ὥστε εἰς τὸν δρόμον μου ἀπὸ τοῦδε καὶ ἐξῆς, νὰ μὴν βλέπω, τόσον τὸν ἑαυτόν μου καὶ τὰς ἰδικάς μου μικροανάγκας, ὅσον τὰς ἀνάγκας τοῦ Ποιμνίου μου.

Εὐτυχῶς ὅτι οὔτε ἐγώ, οὔτε Ὑμεῖς Σεβασμιώτατε, οὔτε οἱ ἄλλοι ἀδελφοί μας εἴμεθα μόνοι εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν ἀγῶνά μας τῆς διαφωτίσεως καὶ εὐαγγελικῆς καθοδηγήσεως καὶ σωτηρίας τῶν Χριστιανῶν μας καὶ εἰς τὴν προσπάθειάν μας, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ διαιώνισιν τῶν Ἐθνικῶν καὶ Θρησκευτικῶν Ἰδανικῶν καὶ Παραδόσεών μας.

Εὐτυχῶς ὅτι εἴμεθα συνδεδεμένοι στενῶς μάλιστα, μὲ τὸ αἰωνόβιον Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας μας, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μας, τὸ ὁποῖον πάντοτε μὲ τὰς συμβουλὰς καὶ προσευχὰς τοῦ Σεπτοῦ Προκαθημένου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, καὶ τῆς Σεβασμίας καὶ Ἱερᾶς περὶ Αὐτὸν Συνάξεως τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, μᾶς ἐνισχύει, μᾶς κατευθύνει καὶ μᾶς ἐνθαρρύνει εἰς τὸν ἀγῶνα μας. Πρὸς τοῦτο τὸ Ἱερὸν Κέντρον ἐκφράζω καὶ δηλῶ κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμήν, καὶ ἐγώ, μαζὶ μὲ τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ἐκλογήν μου, βαθυτάτην καὶ ἀπόλυτον ἀφοσίωσιν καὶ ὑποταγήν.

Εὐτύχημα ὡσαύτως δι' ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους εἶναι ὅτι εἰς τὸ Πρόσωπον Ὑμῶν, τοῦ σοφοῦ καὶ ἐμπνευσμένου Ἱεράρχου, τοῦ ἱκανοῦ καὶ πεπειραμένου Ἀρχηγοῦ, τοῦ ἐνθέρμου ζηλωτοῦ τῶν Πατριωτικῶν Παραδόσεων καὶ ἀφωσιωμένου ἐργάτου τῶν Ἑλληνορθοδόξων Ἰδανικῶν, εὑρίσκομεν τὸν πραγματικὸν Πατέρα καὶ Καθοδηγητήν. Θέλω δὲ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι θὰ μὲ εὑρίσκετε πάντοτε πρόθυμον, πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον εἰς τὴν Ἱεράν μας Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ εἰς τὸ Πρόσωπόν Σας. Τὰ ὄνειρά Σας θὰ γίνουν καὶ ἰδικά μου, τὰ σχέδιά Σας θὰ γίνουν καὶ ἰδικά μου σχέδια, πάντοτε δὲ θὰ φροντίζω διὰ τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογήν των, πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου μας καὶ πρόοδον καὶ εὐτυχίαν τῆς Ὁμογενείας μας.

Ὅλη ἡ σκέψις μου στρέφεται τὴν στιγμὴν αὐτὴν μὲ πολὺν σεβασμόν, πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τοῦ πολυσεβάστου Πατριάρχου μας εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἰδίως ἡ Ὁμογένεια τῆς Ἀμερικῆς τόσα ὀφείλει καὶ ὁ ὁποῖος μὲ πολλὴν περιέβαλε καὶ ἐμὲ

ἀγάπην καὶ ἐξαιρετικὴν μοὶ ἔδειξεν εὔνοιαν. Εὐγνωμοσύνην δὲ ὀφείλω καὶ ὁμολογῶ εἰς τοὺς καλούς μου γονεῖς, τοὺς διδασκάλους μου, τοὺς πνευματικούς μου πατέρας καὶ πάντας τοὺς κοπιάσαντας δι' ἐμέ, ἰδιαιτέρως ὅμως εἰς τὸν σεβαστόν μου Γέροντα, Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος καὶ τὸν Σεβασμιώτατον προκάτοχόν μου εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς κ. κ. Ἀθηναγόραν Καβάδαν, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ὁποίου ἐμαθήτευσα. Ἡ Σχολὴ διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Πατριάρχης μας καὶ Αὐτὸς τόσον ἐκοπίασαν, θὰ εἶναι πάντοτε πρώτη μέσα εἰς τὴν σκέψιν μου καὶ τὴν φροντίδα μου.

Εὐχαριστῶ δὲ τὸν Θεόν, Σεβασμιώτατε, καὶ διότι ἠξιώθην νὰ ἔχω ἀνέκαθεν εἰς τὴν ζωήν μου καλοὺς ὁδηγούς, συμβούλους, διδασκάλους, συνεργάτας, ἀδελφοὺς καὶ μαθητάς, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐβοήθησαν πολὺ ὥστε νὰ ἐκτελῶ εὐαρέστως τὰ καθήκοντά μου.

Καὶ ἤδη, παραδίδων ἐμαυτὸν εἰς τὸ Θεῖον ἔλεος καὶ ἀνερχόμενος διὰ τρίτην ἤδη φορὰν τὰς ἱερὰς ταύτας τοῦ Θυσιαστηρίου βαθμίδας, διὰ νὰ κλίνω τὰ γόνατα, κύψω τὸν αὐχένα καὶ λάβω τὴν Θείαν Χάριν, ἐξαιτοῦμαι τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ προσευχὰς τὰς ἰδικάς Σας, τῶν Θεοφιλεστάτων Ἀρχιερέων, τῶν Εὐλαβεστάτων συλλειτουργῶν μας καὶ ὅλων τῶν παρευρισκομένων ἀδελφῶν μας. Παρακαλῶ δὲ ὅλους νὰ μὴ παύσουν νὰ προσεύχωνται δι' ἐμέ, διότι εἶναι τῷ ὄντι βαρὺ τὸ ἔργον καὶ μεγάλα τὰ καθήκοντα καὶ ἀσθενεῖς οἱ ὦμοί μου.

Βιβλιοκριτικὸν Σημείωμα

Ἀρχιμ. ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

«Ἀπὸ τὴν Ἀστείρευτη Πηγὴ τῆς Ζωῆς»

Ἀνάτυπον Ἐθνικοῦ Κήρυκος Ν. Ὑόρκης Σελίδες 32. 1950.

Τοῦ κ. ΣΗΦΗ ΚΟΛΛΙΑ, Θεολόγου

Στέκουμαι πάντα μ' ἀγάπη μπροστὰ στὸ ἔργο ἑνὸς νέου πνευματικοῦ ἀνθρώπου, γιατὶ πρῶτα ζῶ ἔντονα τὶς εὐγενικὲς φιλοδοξίες ποὺ τὸν ὥθησαν καὶ δεύτερα γιατὶ κρατῶ στὴν ψυχή μου τὴν κρυφὴ ἐλπίδα ὅτι αὔριο, ἴσως, μᾶς δώσει κάτι καλλίτερο καὶ δὲν πρέπει—ἂν εἶναι λίγο ἀδύνατο τὸ ἔργο—μὲ πικρόλογα καὶ μ' ἀστόχαστη κριτικὴ βιαιότητα νὰ τοῦ φράξῃς τὸ δρόμο. Θέλω πάντα νὰ ἐνθαρρύνω τοὺς νέους ποὺ κρύβουν πνευματικὴ δύναμι ὥστε νὰ θεωρήσουν καθῆκον τους ν' ἀσχοληθοῦν μὲ κάτι «στέρεο» ἀργότερα—σὰν εὐλαβικὴ προσφορὰ στὸ μεγαλόπρεπο Ναὸ τῆς Ἐπιστήμης (τῆς Ἀλήθειας) καὶ τῆς Τέχνης.

—

Ὁ Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστοδούλου μᾶς ἔδωσε σὲ δύο τυπογραφικὰ φύλλα ἐννέα ἄρθρα του ποὺ εἶχαν δημοσιευθῇ στὶς φιλόξενες στῆλες τοῦ ἀγαπητοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος». Τὰ 7 τοῦ τὰ εἶχαν ἐμπνεύσει οἱ μεγάλοι καὶ λυτρωτικοὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπο σταθμοὶ τῆς Ζωῆς τοῦ Θείου Διδασκάλου. Τὶς σκέψεις του ἐκεῖνες τὶς πέταξε μὲ μιὰ ὑφὴ καὶ γλῶσσα ζωντανή, δημοτική, στὸ χαρτὶ καὶ τὶς προσέφερε πνευματικὴ τροφὴ στοὺς ἀναγνῶστες τῆς ἐφημερίδος, μὲ σκοπὸ νὰ κρούσῃ τὶς εὐαίσθητες χριστιανικὲς ψυχὲς —καὶ νὰ ὠφελήσῃ—ποὺ τόσο ἐσώψυχα ζοῦν τὸ Μεγαλοβδόμαδο τὸ σωτήριο δρᾶμα τοῦ Γολγοθᾶ.

Τὰ ἄρθρα αὐτὰ τὰ ἔγραψε γιὰ νὰ ὠφελήσῃ, γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀνοίγεται οὔτε σὲ δογματικὲς οὔτε σ' ἀπολογητικὲς διατυπώσεις ὁ συγγραφέας τους. Νὰ διδάξῃ ἤθελε, μιλώντας μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ πίστη τοῦ ἀναγνώστη του τὴν ψυχή.

Στὸ κάλλος τῆς ψυχῆς, στὴν πηγαία εὐγένεια τῆς σκέψης, στὸν πνευματικὸ ἠρωϊσμὸ ἀπευθύνεται ὁ ἐνθουσιώδης Λευΐτης, ποὺ ἀποχτιέται μὲ τὴν ἐσωτερικὴ ἀναγέννησι καὶ αὐτὴ μὲ τὸν διαρκῆ ἀγῶνα ἐνάντια στὶς ταπεινὲς σκέψεις, στὰ ψυχοφθόρα πάθη.

Γι' αὐτὸ στοχάστηκε ὁ Γκαῖτε: «Ὅποιος ἀγωνίζεται αὐτὸς θὰ λυτρωθῇ».

Τ' ἄλλα δύο ἄρθρα εἶναι ἀφιερωμένα: στὴν Ἡμέρα τῶν Μνημοσύνων καὶ τὴν Ἡμέρα τῆς Εὐγνωμοσύνης, τὴν Ἡμέρα τῆς Μητέρας, ποὺ εἶναι τὸ γαλήνιο λιμάνι στὶς καταιγίδες τῆς ζωῆς μας.

—

Ὁ Παν. Χρ., πιστεύουμε ὅτι ἔχει ἱκανότητα νὰ δημιουργήσῃ πνευματικὸ ἔργο. Οὔτε ἡ μόρφωσι οὔτε ἡ ἐργατικότητα τοῦ λείπει. Ἡ ἐπιστήμη περιμένει ἀπ' ὅλους.

ΣΗΦΗΣ ΚΟΛΛΙΑΣ

ΒΟΗΘΗΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ.—ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ «Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ».—ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ $3. 2 ΕΤΩΝ $5.

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find $3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name .....

Address .....

.....

.....

Ἡ Ἡλικία τοῦ Ἀνθρώπου

ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗΝ

Ὅσοι ἀνθρωπολόγοι ἔκαμον εἰδικὰς μελέτας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔφθασαν εἰς ἀκριβῆ συμπεράσματα. Συμφωνοῦν ὅμως εἰς τὸ ἑξῆς: ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν χρόνων ὁ ὁποῖος ἐμεσολάβησε μεταξὺ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀκαθόριστος. Δὲν εἶναι δηλαδὴ γνωστὸν ποία ἦτο ἡ ἡλικία τοῦ κόσμου κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκῆ μέσα διὰ νὰ μάθωμεν κατὰ ποίαν ἀκριβῶς χρονολογίαν ἔλαβε χώραν ἡ δημιουργία. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφὴν καὶ ἰδιαιτέρως τὴν Γένεσιν, θὰ ἦτο δύσκολον νὰ βγάλωμεν ἀσφαλὲς συμπέρασμα, ὅπως εἶναι μάλιστα ἡ κατάταξις τοῦ κειμένου ἀπὸ τὸν Μωϋσέα. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι μερικαὶ γενεαὶ παρέπεσαν ἀπὸ τὸ κείμενον λόγῳ ἴσως ἀπροσεξίας τῶν ἀντιγραφέων.

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ἀβεβαία, ὄχι διότι δὲν ξεύρομεν τοὺς ἀκριβεῖς ἀριθμοὺς τοὺς διδομένους ἀπὸ τὸν Συγγραφέα τῆς Πεντατεύχου, ἀλλὰ καὶ διότι, ὡς προανεφέρθη, ὑπάρχουν μερικαὶ παραλείψεις εἰς τὴν γενεαλογικὴν σειράν.

ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

Μερικοὶ πιστεύουν βαθειὰ εἰς τὴν Ἐπιστήμην. Ὅ,τι δήποτε εἰπῇ αὐτὴ εἶναι δόγμα καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῆς πιστεύονται πολλά. Ἀρκεῖ νὰ τὸ εἰπῇ αὐτή. Ἀλλ' ὡμίλησεν αὐτὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἡλικίας ἢ ἀρχαιότητος τοῦ ἀνθρώπου; Μάλιστα· καὶ ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς:—Ἔγιναν, λέγει, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου πολλαὶ μεταβολαὶ ἐπὶ τῆς γῆς· μεγάλαι ποσότητες ἄμμου ἢ πηλοῦ ἐπέπεσαν ἐπὶ τῶν πεδιάδων· τὰ ἀρκτικὰ κλίματα, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἐξετείνοντο ἐπὶ μεγάλων ἐκτάσεων, μετεβλήθησαν· γιγαντιαῖα ζῶα, ὡσὰν τὸν ἐλέφαντα, κατώκουν ἄλλοτε μαζὺ μὲ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἔπειτα διεχωρίσθησαν.

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ἐπιστήμη φθάνει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πολύ, παρὰ πολύ, μεγάλη, διότι ὅλα τὰ ἀνωτέρω γεγονότα ἔγιναν μέσα εἰς πολλὰς χιλιάδας χρόνων. Ἐὰν ὅμως μερικοί, ἐκκλησιαστικοὶ ἰδίως, συγγραφεῖς ἐτόλμησαν νὰ δώσουν κάπως, ἔστω καὶ δειλά, ἕναν ἀριθμὸν μεταξὺ 8 καὶ 10 χιλιάδων χρόνων, οἱ ἐπιστήμονες ἀπέφυγον νὰ κάμουν τοῦτο παραδεχόμενοι ὅτι πολλαὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων χρόνοι ἐπέρασαν ἀπὸ τῆς Δημιουργίας, ἴσως ἀπὸ 100,000 χρόνων μέχρι καὶ ἑκατομμυρίων πολλῶν.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ

Μερικοὶ ἐνόμισαν ὅτι ἡ Αἰγυπτιακὴ χρονολογία ἦτο ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ στηριχθοῦν διὰ νὰ εὕρουν τὴν ἀκριβῆ ἡλικίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ Αἰγυπτιακὰ μνημεῖα. Ἀλλὰ παρ' ὅλας τὰς μελέτας των δὲν εὑρῆκαν τίποτε, διότι δὲν ὑπάρχει ἀκριβῶς καθωρισμένη Αἰγυπτιακὴ χρονολογία. Οἱ Αἰγύπτιοι δὲν εἶχον πλήρη σειρὰν ἡμερολογίων, διότι ἐβάδιζον μὲ τὰς βασιλείας καὶ τὰς δυναστείας καί, συνεπῶς, δὲν εἶχον ἀκριβὲς σύστημα χρονολογίας. Αἱ ἐκθέσεις τὰς ὁποίας μᾶς ἀφῆκαν, ἀναφέρουν πόσα ἔτη ἐβασίλευσε κάθε βασιλεύς, ἀλλὰ δὲν ἀναφέρουν τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν βασιλείαν τοῦ προκατόχου καὶ τοῦ διαδόχου του. Ἀναφέρουν δηλ. τὸ μῆκος κάθε βασιλείας καὶ τὴν ζωὴν κάθε Ἄπιδος (Ἱεροῦ Ταύρου τῆς Μέμφιδος), ἀλλὰ σταματοῦν ἕως ἐδῶ.

Γενικῶς εἰπεῖν, οἱ μνημειώδεις κατάλογοι τῆς Αἰγύπτου δὲν εἶναι ἀκριβεῖς χρονολογικῶς. Δὲν ἠμποροῦμεν ὅθεν ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ὁρίσωμεν ἐπακριβῶς τὴν ἡλικίαν ἢ ἀρχαιότητα τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλαι αἱ χρονολογίαι εἶνε ὑποθετικαί. Ὅλοι οἱ Αἰγυπτιολόγοι, οἱ ὁποῖοι ἐμελέτησαν σχετικῶς, μᾶς βεβαιοῦν περὶ τούτου, κανεὶς δὲ ἀπὸ τοὺς σοβαροὺς ἱστορικοὺς δὲν μᾶς δίδει κάτι θετικώτερον. Οὔτε δὲ καὶ τὰ μνημεῖα τῶν Ἰνδῶν ἢ τῶν Κινέζων ἢ τῶν Χαλδαίων ἢ Ἀσσυρίων, δίδουν τι σχετικῶς.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΑΡΧΑΙΟΣ ΠΑΡ' Ο,ΤΙ ΑΡΧΙΚΩΣ ΕΠΙΣΤΕΥΕΤΟ

Ὅ,τι δήποτε καὶ ἐὰν λεχθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀρχαιότητος τοῦ ἀνθρώπου ἓν εἶναι ἀληθές, συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς μελέτας: —Ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε περισσότερον ἀρχαῖος παρ' ὅ,τι ἀρχικῶς ἐνομίζετο. Οἱ Γεωλόγοι δὲν ἐφεῦρον ἕως τώρα ἓν χρονόμετρον ἢ κριτήριον, ἄξιον ἐμπιστοσύνης, διὰ νὰ καθορισθῇ ἡ ἀρχαιότης τῆς γενεᾶς μας.

Διὰ τοῦτο παραδεχόμεθα ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι περισσότερον ἀρχαῖος παρ' ὅ,τι ἐπιστεύετο πρὸ τῆς προόδου τῶν γεωλογικῶν μελετῶν. Ἡ παλαιοντολογία τὸ ἀποδεικνύει καὶ αἱ διδασκαλίαι της ἐπιβεβαιοῦνται καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐπιστήμονας. Ἡ ἀνθρωπότης ὑπάρχει ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας· εὑρίσκομεν τὰς κυριωτέρας φυλάς, ὅπως εἶναι σήμερον, ἀντιπροσωπευομένας εἰς τὰ ἀρχαιότερα μνημεῖα τῆς Αἰγύπτου. Διότι ἂν καὶ ἐδημιουργήθη ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἓν μόνον ζεῦγος ἀπήτησε πολὺν καιρὸν διὰ νὰ ἐμφανίσῃ τὸν ἑαυτόν του τόσον ἐκδήλως.

Ἡ φιλολογία ἐπίσης μᾶς ὑποχρεώνει νὰ βγάλωμεν παρόμοιον συμπέρασμα, διότι εἰς μίαν πολὺ ἀπομεμακρυσμένην ἐποχὴν συναντῶμεν ἕναν ἀριθμὸν γλωσσῶν τελείως διαφορετικῶν τῆς μιᾶς ἀπὸ τῆς ἄλλης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐγίνετο ἀπὸ τὴν μιὰν ἀρχικὴν γλῶσσαν ἐὰν δὲν ἐμεσολαβοῦσαν πολλοὶ αἰῶνες.

Τὸ ἴδιον βέβαια συμβαίνει καὶ περὶ τοῦ χρόνου ποὺ ἐμεσολάβησε μεταξὺ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀδὰμ καὶ τοῦ Νῶε, εἶναι δὲ γνωστόν, ὅτι περὶ κάποιου κατακλυσμοῦ ἀναφέρουν ὅλαι σχεδὸν αἱ φιλολογίαι καὶ ἱστορίαι ὅλων τῶν λαῶν, αἱ ἀνατολικαὶ παραδόσεις, αἱ Αἰγυ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΒΑΡΑΚΛΑ

Ἑρμηνεία τῶν Συμβολισμῶν τοῦ Γάμου

Παράνυμφος, ἤτοι Κουμπάρος — Νυμφικὴ Στολή — Πέπλον — Λαμπάδες.

Ὁ παράνυμφος καὶ ἐν συνωνυμίᾳ νυμφαγωγός, σύντεκνος καὶ κοινῶς κουμπάρος, καθ' ὃν χρόνον τελεῖται ὁ ἀρραβὼν ἀνταλλάσσει τρὶς τὰ δακτυλίδια εἰς τὸν παράμεσον δάκτυλον, κατὰ τὸ σύνηθες τῶν μνηστευομένων, διὰ τῆς ὁποίας τριττῆς ἀνταλλαγῆς συμβολίζεται ἡ τρισυπόστατος ἐν μιᾷ οὐσίᾳ Θεότης ἐξ ἧς πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀπορρέουσι, καὶ ἡ ἠθικὴ οὕτως εἰπεῖν μετάγγισις ἀμφοτέρων τῶν χαρακτήρων τῶν μνηστευομένων συντελεῖται. Ἡ τριττὴ δηλονότι ἀνταλλαγὴ τῶν δακτυλίων συμβολίζει τὴν ἀμοιβαίαν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων ἀμφοτέρων τῶν μνηστευομένων διὰ τῶν ἀρετῶν αὐτῶν τῶν κατὰ βαθμὸν τῶν ἰδιοτήτων διαφόρων καὶ ἀνομοιομόρφων.

Γενικῶς δέον νὰ κατανοηθῇ ὅτι ὁ παράνυμφος δὲν παρίσταται ἐν τῇ τελέσει τοῦ μυστηρίου τοῦ Γάμου ὡς ἁπλοῦς ξηρὸς τύπος, ἀλλ' ὡς ἐκπρόσωπος ὑψηλοτέρων καθηκόντων, πνευματικωτέρων καὶ ἠθικωτέρων ἔναντι τῶν συνερχομένων εἰς γάμου κοινωνίαν. Ὁ νυμφαγωγὸς θεωρεῖται τῶν νεονύμφων μελλοντικὸς σύμβουλος καὶ οἰκογενειακὸς ὁδηγὸς μὲ τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν, ὅπως τὴν μεταξὺ αὐτῶν ὁμοφροσύνην θεραπεύῃ καὶ διακρατῇ διὰ τῶν πατρικῶν αὐτοῦ ὁδηγιῶν καὶ παραινέσεων ἀπαρασάλευτον, μέχρις ἀπολύτου συμφωνίας καὶ ἀφομοιώσεως τῶν χαρακτήρων πρὸς ἀγαθὴν συμβίωσιν ἐν παντί.

Ἐπὶ τούτοις ὁ παράνυμφος θεωρεῖται καὶ ὡς πνευματικὸς πατὴρ καὶ κηδεμὼν τοῦ πρώτου τῆς ἐννόμου συζυγίας καρποῦ τῆς νεοσυστάτου οἰκογενείας ἀναδεχόμενος αὐτὸν ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας. Κατὰ ταῦτα ὁ παράνυμφος ἀποκαλεῖται καὶ σύντεκνος ὡς ἐπέχων θέσιν πατρὸς ἐπὶ τοῦ ἀναδεκτοῦ πνευματικωτέραν τῆς τοῦ φυσικοῦ πατρός. Ἐντεῦθεν πλήρως ἐξυπακούεται ὅτι ὁ κουμπάρος πρέπει νὰ εἶναι Χριστιανὸς Ὀρθόδοξος καὶ οὐχὶ ἀλλοεθνής, ἑτέρου δόγματος ἤτοι Ρωμαιοκαθολικοῦ ἢ διαμαρτυρομένου, ὧν ἡ διδασκαλία καὶ διαπαιδαγώγησις ἔσται ξένη καὶ ἀνόμοιος πρὸς τὴν δογματικὴν καὶ ἠθικὴν διδασκαλίαν τῆς ἀληθοῦς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Καὶ τώρα ἐρωτώμεθα καὶ διερωτώμεθα, τηρεῖται ὁ κατ' οὐσίαν οὗτος θεσμὸς τῆς Ἐκκλησίας; Ἡ ἱερὰ ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπὴ ἀγρύπνως παρακολουθοῦσα ὅσον τοὺς τύπους τῶν θεσμῶν τόσον καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν συνιστᾷ ἀπαρεγκλίτως τὴν τήρησιν αὐτῶν μετ' ἀπολύτου σεβασμοῦ καὶ ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς. Καὶ ταῦτα πάντα δέον καλῶς νὰ κατανοήσῃ πᾶς τις ἐξ ἡμῶν τῶν κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν τῶν ὀρθοδόξως καὶ πατρικῶς ποιμαινομένων.

ΝΥΜΦΙΚΗ ΣΤΟΛΗ

Εἰς πάντα σχεδὸν τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη εἴθισται ἡ στολὴ τῆς νύμφης νὰ εἶναι λευκὴ μετάξινος, συμβολίζουσα διὰ τοῦ λευκοῦ χρώματος τὴν ἀθωότητα καὶ τὴν παρθενικὴν ἁγνότητα αὐτῆς, ὡς δεῖ. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σχεδὸν ὅλων τῶν κρατῶν ἡ νυμφικὴ στολὴ εἶναι διαφόρων χρωμάτων, ἐν ταῖς τῆς Ἑλλάδος ὅμως κατὰ προτίμησιν εἶναι χρώματος κυανοῦ, τοῦ χρώματος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἐλπίδων.

ΠΕΠΛΟΣ—ΒΕΛΟ

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων στολισμῶν τῆς νύμφης, αὕτη φέρει καλαισθητικῶς καὶ διαφανέστατον ποδήρη πέπλον, κοινῶς βέλο, μὲ ἐπέκτασιν ἐκ τῶν ὄπισθεν πολλῶν πήχεων, δίκην βασιλικῆς τηβέννου, καθ' ὅσον καὶ αὕτη, ὅσον οὔπω καθίσταται βασίλισσα τοῦ οἴκου αὐτῆς.

Τὸ διαφανὲς τοῦτο λευκὸν κάλυμμα εἶναι δηλωτικὸν τῆς ὑποταγῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς νύμφης πρὸς τὸν νυμφίον αὐτῆς ἐν πνεύματι εὐαγγελικῷ χάριν τῆς περαιτέρω ἁρμονικῆς συμβιώσεως αὐτῶν καὶ κοινωφελοῦς συζυγίας, ἀνεξαρτήτως ἂν ἡ γυνὴ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ὑπερεχειραφετήθη μετ' ἀχαλινώτου ἐλευθερίας, ἥτις κατήγαγε τὴν γυναῖκα εἰς ἄτοπα πολλά.

Ἡ γυνὴ μεθ' ὅλην τὴν διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀνύψωσιν αὐτῆς καὶ τὴν ὑπεράγαν χειραφέτησίν της, ὀφείλει νὰ ὑπερσέβηται τὸν σύζυγον αὐτῆς ὡς κεφαλὴν τοῦ οἴκου αὐτῆς, ἄλλως ἡ ἐν τῷ οἴκῳ παρατηρουμένη ἐν πολλοῖς διαρχία ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ ὡς κατάντημα αὐτοῦ τὰς οἰκογενειακὰς ἀνωμαλίας καὶ ἐν τέλει τὰ διαζύγια, ὧν ἀνυπολόγιστος ἡ βλάβη.

ΛΑΜΠΑΔΕΣ

Μεταξὺ τῶν ὡραίων καὶ διδακτικῶν συμβολισμῶν τῆς ἱερουργίας τοῦ γάμου ὑπάρχουν καὶ αἱ λαμπάδες, αἱ ὁποῖαι εἰσήχθησαν καὶ πρὸς χρῆσιν τῆς τελετῆς τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου παρ' ἡμῖν ἀπὸ τελετὰς καὶ πανηγύρεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, αἵτινες ἐκτὸς τῆς πνευματικῆς αὐτῶν σημασίας ἐπιλαμπρύνουν τὴν ὅλην τελετὴν τοῦ μυστηρίου.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ὅλης ἱερᾶς ἀκολουθίας τοῦ μυστηρίου ὁ ἱερεὺς προσφέρει τὰς πρὸς τοῦτο προωρισμένας λαμπάδας εἰς τοὺς νυμφίους, ἐστολισμένας μετὰ τεχνητῶν ἀνθέων λεμονέας, ἵνα οὕτως ὡς ἄλλαι φρόνιμοι παρθένοι (Ματθ. 25, 4), ὑποδεχθῶσι τὸν νυμφίον Χριστόν, ἵνα Οὗτος ἐπευλογήσῃ, ὡς τὸν ἐν Κανᾷ γάμον τοὺς γάμους αὐτῶν.

Αἱ φωτοφόροι αὗται λαμπάδες ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ γάμου συμβολίζουσι τὸ εὐαγγελικὸν φῶς πρὸς φωτεινὴν συμβίωσιν τῶν νυμφίων καὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι κατὰ Χριστὸν φωτεινὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἐπὶ τούτοις αἱ λαμπάδες εἶναι τὸ προμήνυμα τῆς διὰ τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἐπιχεομένης θείας χάριτος ἐπὶ τοὺς νυμφίους εἰς εὐάρεστον προκοπὴν τῷ τελετουργοῦντι Θεῷ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ ἐνίοτε ἐξ ἀπροσεξίας τινὸς συμβαίνουν δυστυχήματά τινα

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὴν Κυριακήν, πρώτην Ὀκτωβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ ἐτέλεσε τὴν Θειαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀστορίας χειροτονήσας εἰς Διάκονον τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Ὅμηρον Γκουμένην. Παρευρέθησαν κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν οἱ Ἔξοχ. Πρεσβευταὶ κ. κ. Α. Κύρου καὶ Μ. Μελᾶς ὡς καὶ ἄλλα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη. Τὸν χειροτονούμενον προσεφώνησεν ὁ Σεβασμιώτατος διὰ πατρικῶν λόγων καὶ συμβουλῶν. Ὁ χειτονούμενος ηὐχαρίστησε θερμῶς τὴν Α. Σεβασμιότητα καὶ ὑπεσχέθη ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκόν του. Τὴν 5ην Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Καλαβρύτων κ. Ἀγαθονίκου καὶ τῶν Ἐπισκόπων Νύσσης κ. Γερμανοῦ καὶ Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρα, παρεκάθησαν εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Στρατηγοῦ Βὰν Φλὴτ δεῖπνον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Πλάζα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου προσεφώνησεν Ἀγγλιστὶ τὸν ἔνδοξον Στρατηγὸν καὶ μέγαν Φιλέλληνα εὐχαριστήσας αὐτὸν ἀπὸ μέρους τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα πολλαπλᾶς ὑπηρεσίας του. Τὴν Κυριακήν, 8ην Ὀκτωβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος μεταβὰς εἰς Φιλαδέλφειαν ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, παρακαθήσας μετὰ ταῦτα εἰς γεῦμα ὅπερ ἔδωκε ἡ Κοινότης πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ Ραδίου ἐπὶ θέματος οἰκοδομητικοῦ εἰς εὐσέβειαν καὶ συνεργασίαν τῆς ὁμογενείας μετὰ τῶν Κοινοτήτων καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὴν Τρίτην, 10ην Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος ἐδεξιώθη τὴν Κυπριακὴν Πρεσβείαν εἰς τὸ Μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας καὶ ὡμίλησεν περὶ τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν Δημοσιογράφων καὶ τῶν μελῶν τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας. Παρέστησαν οἱ Ἐπίσκοποι, ὁ Γενικὸς Πρόξενος κ. Α. Πούμπουρας, οἱ ἀντιπρόσωποι Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐδῶ ἐφημερίδων, οἱ Ἱερατ. Προϊστάμενοι τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων. Πρὸς τοὺς προσελθόντας προσεφέρθησαν μετὰ τὰς ἐπισήμους συνομιλίας ἀναψυκτικά. Τὴν 12ην Ὀκτ. ἡμέραν τοῦ Κολόμβου ὁ Σεβασμιώτατος ἤνοιξε τὸ ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ συνελθὸν Πανδιδασκαλικὸν Συνέδριον προστὰς τῆς ἐπὶ τούτῳ Ἱερᾶς Ἀκολουθίας. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς προσεφώνησε τοὺς συνέδρους ἀναφερθεὶς εἰς τὸ ὑψηλὸν καθῆκον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέλαβον, τὴν μετάδοσιν δηλονότι καὶ διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τῆς ὁποίας περιέγραψε ἐν βραχυλογίᾳ τὴν ἱστορίαν, τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν συμβολὴν εἰς τὸν καθόλου πολιτισμόν. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἀπεστάλησαν τηλεγραφήματα πρὸς τὴν Λ. Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν Κυπριακὴν Πρεσβείαν. Μετὰ ταῦτα ὡμίλησαν οἱ Ἐπίσκοποι Νύσσης κ. Γερμανός, Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας καὶ Νανζιανοῦ κ. Ἰεζεκιήλ, ὁ Ὑπουργὸς κ. Θ. Τουρκοβασίλης, ὁ Πατὴρ Σ. Ἀγγελίδης, ὁ Πατὴρ Β. Εὐθυμίου καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Ν. Βαβούδης. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου ἐσυνεχίσθησαν μέχρι τῆς ἑσπέρας. Εἰσηγητὴς ἐξελέγη παμψηφεὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Νεοελληνικῆς εἰς τὸ Κολώμπια κ. Ἐμμ. Ἀθανασιάδης. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν παρετέθη δεῖπνον εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ πρὸς τιμὴν τῶν Διδασκάλων ὑπὸ τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Νέας Ὑόρκης. Παρεκάθησεν ὁ Σεβασμιώτατος ὅστις καὶ ὡμίλησεν, οἱ Ἐπίσκοποι, ὁ Ἔξοχ. Πρεσβευτὴς κ. Α. Κύρου καὶ ἄλλοι.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Χαιρετιστήριον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὰ Σχολεῖα

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεβασμιώτατος κ. κ. Μιχαὴλ δι' ἐγκυκλίου του εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον ἀπένειμε τὰς εὐλογίας του εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ τὰς διδασκαλίσσας, μαθητὰς καὶ μαθητρίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Σχολικοῦ Ἔτους 1950 - 1951.

Εἰς τὸ εὐχερήριόν του ὁ σεπτὸς ποιμενάρχης ἔλεγε τὰ ἑξῆς:

—«Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1950 - 51 ἡ σκέψις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς στρέφεται πρὸς τὸ ἔργον τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνεκτιμήτους προσέφεραν καὶ προσφέρουν ὑπηρεσίας πρὸς διάπλασιν τῶν παιδιῶν μας ὅπως καταστῶσι χρηστοὶ καὶ χρήσιμοι πολῖται τῆς κοινωνίας.

Ἐπιθυμοῦμεν ὡς ἐκ τούτου, ὅπως μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, τοῦ ἐξυπηρετοῦντος πάντοτε προθύμως τὴν Ἐκκλησίαν, εὐχηθῶμεν εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας, ὡς καὶ τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν, καλὴν δύναμι καὶ καλὰς προόδους, ἐκφράσωμεν δὲ πρὸς τοὺς διοικοῦντας τὰ σχολεῖα καὶ μεριμνῶντας διὰ τὴν εὐόδωσιν τῆς παιδείας καὶ χρηστῆς ἀγωγῆς, τὰ συγχαρητήριά μας διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους καταβάλλουν.

Ταυτοχρόνως θέλομεν νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς ἅπαντας τὸ ἱερὸν καθῆκον ὅπως συνεργάζωνται διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι ἀρτιωτέραν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας μας. Ἀποστέλλετε τὰ παιδιά σας εἰς τὰ σχολεῖά μας καὶ φροντίζετε ὅπως φοιτῶσιν ἀνελλιπῶς. Ἐγγράφεσθε εἰς τοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Διδασκάλων καὶ ὑποστηρίζετε ἐκθύμως τὸ ἔργον τῶν ἡμερησίων καὶ ἀπογευματινῶν σχολείων.»

Ἐπὶ τούτοις εὐχόμεθα εἰς ἅπαντας πᾶν ἀγαθόν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Πρόεδρος
† Ὁ Ἀμερικῆς Μιχαήλ

ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΥΣΣΗΣ Κος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

—Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς τὴν Κυριακήν, 17ην

Σεπτεμβρίου 1950, συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυρηνείας κ. Κυπριανοῦ, Ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Κυπριακῆς Ἀποστολῆς, ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Καθεδρικῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν προσεφώνησεν αὐτὸν καὶ τὰ Ἐντιμότατα Μέλη τῆς Ἀποστολῆς εὐχηθεὶς αὐτοῖς τὰ δέοντα.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐπηκολούθησεν ὑποδοχὴ ἐν τῷ ἐπιτροπικῷ τοῦ Ναοῦ καὶ ἀκολούθως γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἑλλάς».

—Τὴν 18ην ἰδ. μ. προήδρευσε τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τὴν 19ην ἰδίου παρευρέθη εἰς τὴν συνεδρίαν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἀσχοληθέντος ἐπὶ ζητημάτων τῆς δικαιοδοσίας του.

—Τὴν 21ην παρευρέθη εἰς σύσκεψιν τῆς Κυπριακῆς Ἀποστολῆς λαβοῦσαν χώραν ἔν τινι τῶν αἰθουσῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Τὴν 23ην ἰδ. μ. ὡμίλησεν ἀπὸ τῆς Ραδιοφωνικῆς Ὥρας τῶν Καταστημάτων «Ἄθενς-Κόσμος», κατόπιν προσκλήσεως.

—Τὴν Κυριακήν, 24ην Σεπτεμβρίου, ἐλειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Μιχαὴλ καὶ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Ὀρέστου καὶ Ἀθηναγόρα ἐν Ἀσμπορυ Πάρκ, Ν. J., ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Σταυροῦ τὴν ὁποίαν πανηγυρικώτατα κατ' ἔτος ἑορτάζει ἡ εἰρημένη Κοινότης.

—Τὴν 28ην ἰδ. μ., προήδρευσε τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου ἀσχοληθέντος μὲ ὑποθέσεις τῆς δικαιοδοσίας του, τὴν δὲ ἑπομένην ἔλαβε μέρος εἰς σύσκεψιν διαφόρων παραγόντων ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.

ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΙΚΑΓΟΥ Κος ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Σικάγου κ. Γεράσιμος τῇ 6ῃ Αὐγούστου ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐν Μπάϋρον Σπρίγκς Καλιφορνίας ἐγοροστάτησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ αὐτῆς καὶ ὡμίλησε πρὸς τοὺς ἐξ Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ τοῖς πέριξ προσελθόντας Χριστιανοὺς περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ βοηθήσωσι τὴν Ἱερὰν Μονὴν καὶ Ἱεραποστολὴν ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς.

Ἐπανελθὼν εἰς Σικάγον τὴν 14 Αὐγούστου ἐχοροστάτησεν ἐν μέσῳ πυκνοτάτου Ἐκκλησιάσματος κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ ἑορτάζοντι Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τῇ δ' ἐπαύριον Ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως ἐλειτούργησεν ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ ὁμιλήσας περὶ ἀνατροφῆς τῶν τέκνων.

Τὴν 17ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐτέλεσεν ἐν Σικάγῳ τοὺς Γάμους τοῦ Σπυρίδωνος Κοντογιάννη καὶ τῆς Ἀρτέμιδος Γιάγκα, παρανύμφου παραστάντος τοῦ Κου Στυλιανοῦ Ρέκκα.

Τὴν 20ὴν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μετέβη εἰς Σάουθ Μπέντ, Ἰνδ., καὶ ἐτέλεσε τοὺς Γάμους τοῦ Ἀντωνίου Κ. Ἀντωνακοπούλου μετὰ τῆς Ἀντωνίας Τσιχλῆ καὶ τοῦ Γεωργίου Ὀρφανοῦ μετὰ τῆς Παρασκευῆς Κ. Ἀντωνακοπούλου.

Τὴν 26ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἐν Χάμοντ, Ἰνδ., Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ κατέθηκε τὸν θεμέλιον λίθον διὰ τὴν ἵδρυσιν νέου Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ Σχολείου.

Τὴν 27ην παρέστη εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Παμμεσηνιακῆς Ὁμοσπονδίας ἐν Σικάγῳ καὶ ἤνοιξε τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς.

Τὴν 3ην Σεπτεμβρίου μεταβὰς εἰς Σήνταρ Ράπιντς ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν.

Τὴν 10ην Σεπτεμ. ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν Ντουλοῦθ, Μιννν.

Τὴν 14ην μεταβὰς εἰς Νέαν Ὑόρκην ἔλαβε μέρος εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρα Κοκκινάκη.

Τὴν 17ην ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἐν Ντετρόϊτ Νεοδμήτῳ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἐχειροτόνησε δὲ εἰς Διάκονον τὸν Μοναχὸν Εὐσέβιον Παπαστεφάνου.

Τὴν 24ην παρέστη εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Στερεοελλαδιτῶν ἐν Γκαῖρυ, Ἰνδ., ἤνοιξε τὰς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐτέλεσεν ἐν τῷ ἐν Σικάγῳ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοὺς Γάμους τοῦ Λεωνίδα Καράμπελα καὶ Δαρείας Νικοπούλου.

ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΛΑΙΑΣ Κος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας τὴν Κυριακήν, 1ην Ὀκτωβρίου, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν ἐν Οὐασιγκτῶνι Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅπου ἐν Ἐκκλησίᾳ πληθούσῃ ἐκήρυξε καὶ τὸν Θ. Λόγον. Παρέστη ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Πολίτης μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας καὶ ἡ Ὑπάτη Στοὰ τῆς Ἀχέπα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὕπατον Πρόεδρον κ. Ι. Θῆβον. Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν παρεκάθησε μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος Αἰδ. Θωμᾶ Δανιὴλ καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἰς γεῦμα ὅπερ ἐδόθη πρὸς τιμὴν αὐτοῦ. Τὴν δὲν τοῦ ἰδίου ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν Ἀστορίᾳ. Πρὸς τὰ συγκροτηθέντα πλήθη ὡμίλησεν ἐπὶ τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς. Περὶ τὸ τέλος ὥρκισε τὸ Νέον Δ. Συμβούλιον τῆς Κοινότητος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον κ. Ι. Κιάμον.

Θ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΑΖΙΑΝΖΟΥ Κος ΙΕΖΕΚΙΗΛ

Τὴν Τετάρτην, 20 Σεπτεμβρίου, ἐτέλεσε τὴν πρώτην Ἀρχιερατικήν του Λειτουργίαν ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Σχολῆς.

Τὴν Πέμπτην, 21 Σεπτεμβρίου, ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου τῆς Κοινότητος Πίτσφιλντ, Μασσ., ὅπου καὶ ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν ἀπόφοιτον τῆς Σχολῆς κ. Σταῦρον Κατσάρην.

Τὴν Κυριακήν, 24ην Σεπτεμβρίου συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. κ. Ἀγαθονίκου εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑορτῆς αὐτῆς. Τὸ ἀπόγευμα προέστη Παρακλήσεως γενομένης ὑπὲρ ὑγείας τῶν Ἐφόρων, Προστατῶν καὶ Ἀδελφῶν τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν Πανηγυριστῶν καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ὁμογενείας.

Μετὰ ταῦτα ἔκαμεν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς Ὁμογενεῖς διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Σχολῆς καὶ συνεχίσθη ὁ ἔρανος διὰ τὸ ντορμιτόρι ἀπὸ τὸν ὁποῖον συνελέγη τὸ ποσὸν τῶν 4,500 δολλαρίων.

Τὴν Τρίτην, 26 Σεπτεμβρίου, ἐτέλεσεν Ἁγιασμὸν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Σχολικοῦ ἔτους ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ὡμίλησε πρὸς τοὺς Ἱεροσπουδαστάς, ἐξάρας τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τούτων ὡς μελλόντων Κληρικῶν καὶ τὰ ἀνάλογα πρὸς ταύτην καθήκοντά των.

Τὴν Παρασκευήν, 29 Σεπτεμβρίου, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἔλαβεν ὁδηγίας σχετικὰς μὲ τὰ νέα του καθήκοντα.

Τὴν Κυριακήν, 1ην Ὀκτωβρίου, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου Βοστώνης, καθ' ἣν ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν ἀπόφοιτον τῆς Σχολῆς κ. Εὐάγγελον Τζαβαλᾶν. Τὸ ἀπόγευμα παρέστη εἰς Ἁγιασμὸν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τοῦ Ντόρτσεστερ, Μασσ., «Ὁ Κάδμος» ὅπου καὶ ὡμίλησε διὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἐκπολιτιστικὴν σημασίαν τῶν Ἑλλ. Γραμμάτων. Τὸ ἑσπέρας παρέστη εἰς Δεῖπνον δοθὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῆς Βοστώνης εἰς τὸ Κόπλεϊ Πλάζα Χοτὲλ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁμογενοῦς νέου κ. Κωνσταντίνου Κολλάτου, Γραμματέως τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Κυβερνήτου Μασσαχουσέτης κ. Πὸλ Ντῆβερ.

Τὴν Τετάρτην, 4 Ὀκτωβρίου, παρέστη εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου Εὐστρατίου Κουρογένη εἰς τὸν Ι. Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Βοστώνης.

Τὴν Παρασκευήν, 6 Ὀκτωβρίου, ἐδέχθη εἰς τὸ Γραφεῖον του Ἐπιτροπὴν τῆς Κοινότητος Σάμερβιλλ, Μασσ., μετὰ τῆς ὁποίας συνεζήτησε διάφορα ζητήματα τῆς Κοινότητος.

Τὸ Σάββατον, 7 Ὀκτωβρίου, μεταβὰς εἰς Σπρίγκ φίλντ, Μασσ., παρέστη εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Σχολῆς Γεωργίου Φουρναράκη.

Τὴν Κυριακήν, 8 Ὀκτωβρίου, παρέστη εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἀνοιξηθυρίων καὶ ἐλειτούργησεν εἰς τὴν Νέαν Ἐκκλησίαν τῆς Κοινότητος Γουῶτερτάουν, Μασσ. Τὸ ἀπόγευμα δὲ τῆς ἰδίας ἡμέρας βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν ἱερέων τῆς περιφερείας ἐτέλεσεν Ἁγιασμὸν καὶ ἔκαμε τὴν τελετὴν τῆς ἐντειχίσεως τοῦ Ἀκρογωνιαίου Λίθου τοῦ Ναοῦ.

Τὴν Τετάρτην, 11 Ὀκτωβρίου 1950 ἑσπέρας συνεσκέφθη μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μπρόκτον, Μασσ., διὰ διάφορα ζητήματα τῆς Κοινότητος καὶ ἰδίως διὰ τὸ πρόβλημα τῆς Νέας Γενεᾶς.

Τὴν Κυριακήν, 15ην Ὀκτωβρίου, μετέβη εἰς Λόουελλ, Μασσ., καὶ ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον εἰς τὴν Κοινότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παρέθεσε εἰς τὸν Θεοφιλ. καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν φοιτητάς, δεῖπνον εἰς τὸ PETE'S καὶ παρέδωσε εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Κολοφωλιᾶ, δῶρον τῆς Κοινότητος πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ντορμιτόρι τῆς Σχολῆς, ἐκ δολλαρίων τριακοσίων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΩΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 12ης σελ.)

ἀπὸ τὰς ἀναμμένας λαμπάδας, τὰς ὁποίας κρατοῦν οἱ νυμφίοι, οὕτως ὥστε αὐτοστιγμεὶ νὰ καῇ τὸ πέπλον τῆς νύμφης καὶ μὲ ἄλλας σημαντικὰς βλάβας, καλὸν θὰ ἦτο ὅπως αἱ λαμπάδες βαστάζωνται ἀπὸ τοὺς ἑκατέρωθεν τελευταίους συμπαραστατοῦντας συνοδοὺς τῶν νυμφίων. Ἐκτὸς δὲ τῆς βλάβης ταύτης διὰ τοῦ χρόνου θὰ ἐκλείψῃ καὶ ἡ παρὰ τῷ λαῷ ὑπάρχουσα δεισιδαιμονία, ὁ ὁποῖος πιστεύει ὡς κακὸν οἰωνὸν διὰ τὸ συνοικέσιον τὸ τυχὸν τοῦτο ἐπεισόδιον. Πάντως ὅμως νὰ μὴ καταργηθῇ τὸ αἰωνόβιον τοῦτο ὡραῖον συμβολικὸν ἔθος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ ἐκτὸς τοῦ διδακτικοῦ καὶ ἠθικοῦ περιεχομένου αὐτοῦ παραστατικώτατα ἐπιλαμπρύνει τὴν ὅλην πομπὴν τοῦ γάμου.

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 11ης σελ.)

πτιακαί, αἱ Χαλδαϊκαὶ (χειρόγραφον Βαβυλωνίου Ἱερέως Βεροσοῦ, 260 π.Χ.), αἱ Ἀραμαϊκαί, αἱ Περσικαί, αἱ Ἑλληνικαί, αἱ Κελτικαί, αἱ Σκανδυναβικαί, αἱ Ἰνδικαί, ἀκόμη δὲ καὶ αἱ Μεχικανικαὶ καὶ Ἀμερικανικαὶ παραδόσεις.

Κατὰ ταῦτα ὁ Προνοητὴς Θεὸς θὰ εἶναι καὶ ὁ Συντηρητὴς τοῦ κόσμου αὐτοῦ. Καὶ δὲν πρέπει νὰ στενοχωρούμεθα διὰ τὸ μέλλον. Τελευταίως ἕνας καθηγητὴς ἐδήλωσεν ὅτι ὁ συνεχιζόμενος ὑπερπληθυσμὸς τῆς γῆς καὶ ἡ ἐξάντλησις τῶν φυσικῶν πόρων της ἀποτελοῦν μεγαλύτερον κίνδυνον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν ἀτομοβόμβαν. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀνησυχῇ. Κάθε βρέφος τὸ ὁποῖον ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν φέρει τὸ μήνυμα ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀπελπίσθηκεν ἀκόμη ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

Γ. Π.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελ.)

κάδος, σεβαστῆς τροφοῦ τόσων ἀνωτέρων καὶ τόσων κατωτέρων κληρικῶν. Ἔπειτα, κατὰ τοὺς Τουρκικοὺς νόμους, μόνον Τοῦρκος ὑπήκοος ἐπιτρέπεται νὰ μεταβῇ καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Μιλήτου, ζυγίζων τὰ πράγματα, ἀπεδέχθη τὴν θέσιν καὶ ἀπήντησεν εὐγνωμονῶν. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν καὶ πρόσωπα, ποὺ σκέπτονται ἀντιθέτως, εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν ἔθετον τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας ὑπεράνω ὅλων. Ἐκκλησία χωρὶς πειθαρχίαν δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ.

Καὶ αὐτὰ μὲν περὶ τῶν νεωστὶ ἐκλεγέντων Ἐπισκόπων. Εἴθε νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς ὅπως εὐδοκιμήσουν εἰς τὰς θέσεις των καὶ νὰ ἀνέλθουν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος πολὺ σύντομα καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἐπιλέκτων ἐδῶ κληρικῶν μας, διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ ὁ Ἐκκλησιαστικός μας ὀργανισμός.

4 ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ 1949-1950 ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ DIVRY

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ. Νέον Παιδικὸν Ἀναγνωστικὸν διὰ τὴν β΄ ἢ γ΄ τάξιν ὑπὸ Ε. Κωνσταντοπούλου. 35 ἔξοχοι εἰκόνες ὑπὸ Εἰρ.Τζούγγρου. Ὕφος διηγηματικόν, γλῶσσα καλὴ δημοτική. Πανόδ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ΄ Τάξεως «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Ε. Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθὲν εἰς ὡραίαν δημοτικήν, μὲ λεξιλόγια, ποιήματα καὶ 70 καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Πανόδετον $1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ καὶ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Γ. Πολυζωίδου. Ἱστορικὸν ἀναγνωστικὸν δ΄ ἢ ε΄ τάξεως. Εἰς ὁμιλουμένην γλῶσσαν, μὲ 30 μεγάλας εἰκόνας, ποιήματα, κλπ. Πανόδετ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Γ. Πολυζωΐδου. Εἰς ὁμιλουμένην γλῶσσαν. Δ΄ ἔκδοσις μὲ 30 ὁλοσελίδους εἰκόνας, διδάγματα, προσευχάς, κλπ. Σελίδες 96. Καλῶς πανόδετον..... $1.00

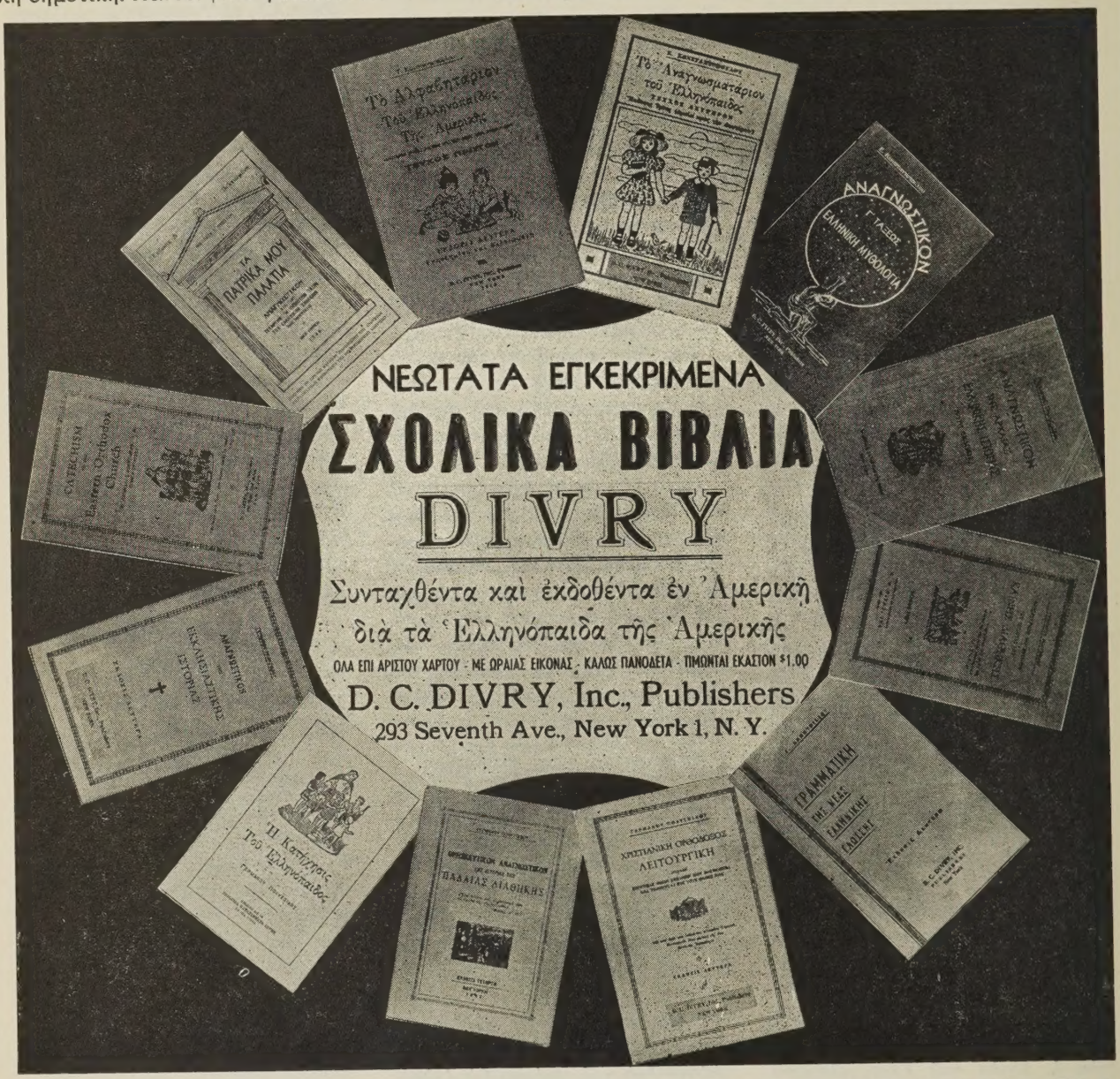
ΝΕΩΤΑΤΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ
ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
DIVRY
Συνταχθέντα καὶ ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ
διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς
ΟΛΑ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ - ΜΕ ΩΡΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ - ΚΑΛΩΣ ΠΑΝΟΔΕΤΑ - ΠΙΩΝΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΝ $1.00
D. C. DIVRY, Inc., Publishers
293 Seventh Ave., New York 1, N. Y.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α΄. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 π ο λ υ χ ρ ώ μ ο υ ς εἰκόνας. $1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ΄ ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ». Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθὲν διὰ τὴν Δ΄ τάξιν. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Γ΄, 1945. Μὲ 100 ὡραίας εἰκόνας. $1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 ὁλοσελίδους εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. $1.00.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Νεωτάτη ἔκδοσις Β΄, μὲ πολλὰς ὡραίας εἰκόνας $1.00.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β΄. Τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωστικὸν Β΄ Τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας. $1.00.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλην. σχολείων. $1.00.

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εὔκολα μαθήματα. $1.00.

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop Ger. Polyzoides. $1.00.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωΐδου. Ἐξηγεῖ ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. Μὲ εἰκόνας. $1.00.

Ὅλα τὰ Σχολικὰ βιβλία DIVRY ἔχουν γραφῇ καὶ ἐκδοθῇ ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς, τῶν ὁποίων ὁ βίος, ἡ ψυχολογία καὶ αἱ ἀντιλήψεις, καθὼς καὶ οἱ ὅροι διδασκαλίας, ὡς ὅλοι οἱ παιδαγωγοὶ συμφωνοῦν, διαφέρουν ριζικῶς τῶν ἐν Ἑλλάδι. Εἶνε ἐκδόσεις Ἀμερικανικαί, πλούσιαι, καλοτυπωμέναι, καλοδεμέναι, μὲ ἀφθονίαν καταλλήλων εἰκόνων, πολυχρώμων εἰς τὰ βιβλία τῶν κατωτέρων τάξεων. Εἰδικαὶ ἐκπτώσεις παρέχονται εἰς τὰ Σχολεῖα. Ζητήσατε περιγραφικὸν Τιμοκατάλογον ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας ὡς ἄνω.